

„Būsimieji dalykai“

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas buvo pasakytas 1965 m. gruodžio 5d., Rialto mieste (Kalifornijos valstija, JAV).

Broliai Buniui ir susirinkusiesiems... Tai iš tiesų yra... man yra didelė privilegija ir vėl sugrįžti į San Bernardiną. Šioje vietoje slypi tiek daug nuostabių prisiminimų iš praėjusių dienų. Ir išgirdome visus tuos dalykus, kai čia atvykome, kad poveikis vis dar yra išlikęs, na, iš tiesų tai tau sukelia džiaugsmą, kad Viešpats prieš daug metų nukreipė mus šiuo keliu.

2 Aš neseniai sedėjau ten automobilių stovėjimo aikštelėje, visai neseniai, bandžiau prisiminti vieną įvykį, kuris čia įvyko. Čia buvo ponija Aisakson, kuri buvo mano vertėja Suomijoje, Suomijos kampanijoje ir ji atėjo prie automobilio, kai aš ruošiausi išlipti. Ir ji tarė: „Tavo balsas Suomijoje“. Ir man tiesiog smalsu ar ponija Aisakson vis dar čia gyvena. Aš nežinojau. Ar negalėtų būti, kad ji yra čia šį vakarą? Ponija Mei Aisakson ir ji yra kilusi iš Suomijos.

3 Tuomet kitas įsimintinas dalykas, kurį prisiminiau – viena padavėja iš restorano, kuriame valgydavau, kažkur netoliese, kurį vadindavo „Antlerso“ viešbučiu. Aš manau, kad būtent taip, taigi... Ir ta ponija turėjo... Aš meldžiausi su ja. Ji turėjo... Ji, gera ponija, tačiau ji nebuvo Krikščionė. Aš pakviečiau ją į tarnavimą. Ir ji buvo pametusi kūdikį ir aš manau, kad jos vyras... jie buvo išsiskykę. Ir mes meldėmės, kad ji susitaikytų su savo vyru, ar kad jie susitaikytų, abu. Todėl man tiesiog įdomu, ar čia galėtų būti ši ponija. Suprantate? A...

4 Ir taip pat įvyko kitas įvykis, tai buvo kūdikėlis, kurį iš kažkur atvežė, maždaug vienos dienos kelionės automobiliu atstumu. Ir jis buvo miręs ir motina jį laikė savo rankose. Ir jis buvo prikeltas. Ar tai... Ar šitas asmuo dabar yra čia? Ir jie atvyko, aš manau, iš valstijos esančios štai ten, iš pat ten, atvyko čia. Ir motina važiavo visą naktį, ir tėvas, ir motina sėdėjo štai ten, liūdni, laikė savo mažutėlį, negyvą kūdikį. Ir aš pamaniau: „Koks tikėjimas!“. Net jeigu aš būčiau didžiausias veidmainys pasaulyje, Dievas turėtų pagerbti tos motinos tikėjimą.

Laikiau savo rankose tą kūdikėlį štai taip, meldžiausi. Jis sušilo, pradėjo spurdėti, atmerkė savo akeles. Aš gražinau jį motinai. Taigi, jie buvo iš kažkur atvykę. Bet nemanau, kad jie buvo sekmininkai. Jie buvo tiesiog... aš manau, kad jie buvo iš kažkokios bažnyčios, kuri... Aš nežinau ar jie buvo krikščionys, ar ne. Taip jų ir nepaklausiau. Aš taip stipriai džiaugiausi dėl prikeltos kūdikėlio.

Nuo tada, broli Buni, nutekėjo daug vandens. Bet mes ir toliau tarnaujame tam pačiam Dievui, Kuris pasilieka toks pats vakar, šiandien ir per amžius.

5 Dairydamasis pamačiau brolių Lyroj Kopą čia. Po ilgo laiko pirmą kartą jį pamačiau. [Brolis sako: „Čia jį vadina Pauliumi Kopu.“] Paulius. Tai tiesa. Lyrojus yra tavo tėvas. Tai tiesa. [„Ir jis... jis šį vakarą yra Rusijoje, todėl pasimelskite už jį.“] O, tai bent! Rusijoje. Na, tai yra... šis

narsus karys yra ten, jis ten rūpinasi Karaliaus reikalais. [„Teisingai“.] Taigi, esu tikrai laimingas, kad galiu čia būti ir girdėti šį jauną tarnautoją, pasakiusį, jog jis buvo įkvėptas per tuos tarnavimus, kai mes anuomet čia buvome. Tai yra labai jaudinantis dalykas!

O dabar aš tikiuosi, jog... žinant, kad mes turime... Žmonės stovi, todėl mes ilgai neužlaikysime. Mes prisimename tuos didelius išgydymo tarnavimus.

6 Taip pat, aš žinau, kad čia yra... yra brolis, čia kažkur kaiminystėje, surengė išgydymo kampaniją, brolis Lyrojus Dženkinsas. Aš manau, kad taip. Ir aš esu labai dėkingas, tikiuosi, kad Viešpats laimina jį ir suteikia jam didelį, didelį tarnavimą. Tai...

Tai bent, aš pasijaučiau tikrai pagerbtas, šį vakarą, kad galėjau ateiti į tokią bažnyčią. Aš visada jaučiuosi geriau bažnyčioje nei tose auditorijose. Neturiu nieko prieš auditorijas. Tačiau, žinote aš... Galbūt tai tik prietaras arba aš tiesiog... Man tai atrodo kaip tiesa. Suprantate? Jie... Susirenkate tose auditorijose, kuriose vyksta muštynės, imtynės, burleska, kas tik ten nevyksta, rodos, kad tokiose vietose pasilieka piktosios dvasios. Taigi, tai gali atrodyti kaip prietaras, bet taip nėra. Tačiau, kai ateinate į bažnyčią, jūs... įprastai, aišku, į dvasingą susirinkimą, atrodo kad... tai yra... jūs... jūs jaučiate daugiau laisvės, lyg ten būtų... kažkas ten būtų. Dievo Akivaizda yra ten. Žinote, atrodo, kad tai tikrai skiriasi. Aš nežinau, kokį poveikį turi pastatas, bet tai vieta, kurioje susirenka žmonės. Žinoma, tie patys žmonės renkasi kitose vietose, blogio teritorijoje. Galbūt taip tik man atrodo. Tačiau kaip ten bebūtų, džiaugiuosi šį vakarą čia būdamas.

7 Dabar mes nenorime jūsų per ilgai užlaikyti, nes auditorijoje yra stovinčių. Ir mes vyksime, rytoj vakare į kitą čia esančią vietą. Aš dar net nežinau, kur ji yra. Ji yra visai šalia. [Brolis sako: „Orandž šou auditorija“ – Red.] Kur? [„Orandž šou auditorija“.] „Orandž šou“ auditorijoje – rytojaus vakaro tarnavimai. Aš... Tai yra tarpe... Aš kalbu būdamas verslininkų ture... „Pilnos Evangelijos verslininkų vyrų“ grupės. Kurioje esu turėjęs privilegiją kalbėti jiems keliaudamas aplink pasaulį. Ir taip iš jos, labai brangus draugas pakvietė mus atvykti čia ir mes džiaugiamės, kad šį vakarą galime būti šiame susirinkime.

8 Taigi, prieš atsiverčiant Biblijas... Dabar kiekvienas turintis fizinės jėgos gali ją atsiversti štai tokiu būdu. Suprantate? Tačiau yra reikalinga Šventoji Dvasia, kad atvertų mums Žodį, atvertų mūsų supratimą ir apreikštų Raštą. Aš tikiu Biblija. Aš tikiu, jog Tai yra Dievo Žodis. Ir aš tikiu, jog žemė ar žemės gyventojai vieną dieną bus teisiami pagal šį Žodį. Taigi, tai gali pasirodyti keista. Dabar yra daug nesutinkančių su šia mintimi.

9 Aš kalbėjausi su labai ištikimu savo draugu, neseniai, kuris yra katalikas. Ir jis pasakė: „Dievas teis pasaulį pagal katalikų bažnyčią“. Jeigu taip, tuomet pagal kurią katalikų bažnyčią? Suprantate? Jeigu Jis teis pagal metodistus, tuomet kas bus su baptistais? Suprantate? Jeigu Jis teis pagal vieną, kita bus prarasta. Todėl tame yra per daug sumaištis.

Bet mes turime ją atsiversti, kad atrastume mūsų... mūsų teisingą teiginį ir Biblijoje pasakyta, kad Dievas teis pasaulį pagal Jėzų Kristų. O Jis yra Žodis. Švento Jono 1: „Pradžioje buvo Žodis, ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Ir Žodis tapo kūnu ir

gyveno tarp mūsų“. Ir Hebrajams 13:8 pasakyta: „Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius“. Ir aš tikiu, kad tai yra Tiesa. Taigi, aš tikiu, kad...

10 Dievas, pradžioje, būdamas begalinis Dievas... Jis nėra begalinis ir... tiksliau yra begalinis. Mes nesame begaliniai. Jo protas yra nepalyginamai didingesnis, o mes turėdami savo apribotą protą negalime suvokti Jo didžios, begalinės išminties. Todėl, kai Jis ką nors pasako, tai mums gali pasirodyti labai keista, kai girdime Jį ką nors sakant Rašte, bet tai turi išsipildyti. Aš tikiu, kad Jo Žodžiai niekada nepraeis. Todėl aš tikiu, kad Dievas žinodamas, kad mes savo menkais protais negalėsime išaiškinti Jo... Jo didingų minčių, Jis pats išaiškina Savo Žodį. Jam nereikalingas joks aiškintojas. Jis išaiškina Savo Žodį įrodydamas tą Žodį jam skirtu laiku.

11 Aš tikiu, kad Dievas pradžioje... jog Nojus buvo tos dienos Žodis, Jo Žinias.

Taigi, po to atėjo, po jo atėjo Mozė. Taigi, Mozė nebūtų galėjęs paimti Nojaus Žodžio. Jis negalėjo pastatyti laivo ir išplukdyti juos iš Egipto Nilo upe ar į pažado žemę, ar panašiai. Jo žinia nebūtų suveikusi Nojaus dienoje; tai buvo Dievo Žodžio dalis, kuri buvo įrodyta kaip Tiesa per Mozę.

Taip ir Jėzus nebūtų galėjęs turėti Mozės Žodžio. Ir... Liuteris nebūtų galėjęs toliau laikytis katalikų bažnyčios žodžio. Veslis, jis nebūtų galėjęs laikytis Liuterio Žodžio. Ir sekmininkai, jie negalėjo priimti metodistų Žodžio. Jie... Suprantate?

Bažnyčia auga. Kiekvienas periodas, tai yra paskirta čia Rašte. Taigi, Dievas per Šventąją Dvasią apreiškia Savo Žodį, Pats išreiškdamas Jį ir įrodydamas Jį, parodydamas, kad Tai yra Jo Žodis, kuris yra išpildomas toje dienoje, kuriai Jis yra pažadėtas.

12 Jėzus tai pasakė. Jis pasakė: „Jeigu negalite patikėti Manimi, tikėkite darbais, kuriuos Aš darau,“ – nes jie liudija, Kas Jis buvo, suprantate, jeigu kas nors būtų žinojęs Raštą.

Taigi, Jis atėjo taip neįprastai, taip keistai, kad žmonės nepanorėjo Juo patikėti, nes: „Jis būdamas Žmogus, iš Savęs daro Dievą“.

Taigi, Jis buvo Dievas, pavidale. „Dievas buvo Kristuje, sutaikė su Savimi pasaulį“.

„Ir joks žmogus negali daryti šių darbų, jeigu su Juo nėra Dievo,“ – mes žinome, kad Nikodemus tai pasakė. Kad Sinedrijonas tuo tikėjo.

13 Taigi, mes žinome, kad... kad Žodis... Jeigu tik jie būtų žinoję Žodį! Jis pasakė: „Nes jei būtumėte žinoję Mozę, pažintumėte Mane, nes jis parašė apie Mane“. Ir mes žiūrime. Jeigu jie būtų pažvelgę į Raštą, pamatę, ką Mesijas turėjo padaryti, tuomet jie būtų pažinę Jį per įrodymą, kad: „Dievas per Kristų sutaikė su Savimi pasaulį,“ – ir išpildė visus pažadus apie Mesiją, tai, ką Jis turės padaryti. Jėzus paliudijo tą Žodį, atgaivindamas tą Žodį toje dienoje.

14 Ir aš tikiu, kad šiandien mes tame gyvename: Dievas paliudija apie Savo Žodį įrodydamas tai, ką pasakė, kad Jis padarys. Taigi, mes žinome, kad tai yra išsigelbėjimo diena, kurioje Dievas kviečia žmones iš pasaulio, iš nuodėmingo gyvenimo į gyvenimą tarnavimui. Ir dienoje, kurioje Dievas išliejo Savo Dvasią iš aukštybių, dideli ženklai ir

stebuklai turi lydėti šios dienos tarnavimą. Tai yra... kuomet ankstyvasis ir vėlyvasis lietus kartu krenta. Ir mes žinome, kad turi būti dideli ženklai ir stebuklai. Kas, daugumoje didelių organizacijų, Tai yra nepriimtina.

Tačiau aš esu labai dėkingas už šias duris, kurios buvo man atvertos, kad atvykčiau ir kad tai suteikė įkvėpimą jauniems vyrams, tokiems kaip jūsų pastorius čia. Tai paskatino juos... Kadangi aš senstu ir žinau, kad mano dienos yra suskaičiuotos, ir aš dabar žinau, kad šie jauni vyrai gali paimti šią Žinią ir nešti Ją iki Viešpaties Atėjimo, jeigu Jis neateis mano kartoje. O aš viliuosi Jį pamatyti. Aš kasdien Jo laikiu, stebiu, nuolatos išlieku pasiruošęs tai valandai.

15 Dabar pakalbėkime su Autoriumi prieš skaitydami iš Jo Knygos, mums palenkiant galvas.

Dangiškasis Tėve, mes esame Tau dėkingi, kad šį vakarą esame gyvi, kad galėjome sugrįžti į šį didelį miestą. Sėdime čia matydami šią kalnų panoramą, pakėlę žvilgsnius matome sniegą ir žydinčius oranžinius žiedlapius tuo pat metu, Tu suteikei mums tokį nuostabų pasaulį, kuriame galime gyventi! Bet mes matome kaip žmonės sugriovė ir... ir kaip elgiasi šiame pasaulyje, tai priverčia mus susigėsti, Tėve.

Mes esame čia, šį vakarą, norime sudėti visas pastangas tam, kad pasistengtume padėti žmonėms pamatyti šį didį dalyką, kurį Dievas padarė ir sužinoti, kad anapus yra kažkas didingesnio. Tegul mes žvelgsime į tai, šį vakarą, Tėve, mums atsiverčiant Tavo Žodį perskaitymui. Mes galime Jį perskaityti, Tėve, tačiau leisk Šventajai Dvasiai apreikšti Jį mums per apreikimą. Nes mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

16 Taigi, jūs, kuriems turbūt patinka daryti užrašus ir... ir skaityti Raštą kartu su tarnautoju, nes... nes įprastai jie skaito iš Jo... Ir anksčiau būdavo, kai aš... prieš daug metų man nereikėjo užsirašyti pasirinktų Rašto vietų ir panašiai. Bet nuo to laiko aš šiek tiek pasenau. Suprantate? Man neseniai sukako dvidešimt penkeri, visai neseniai, prieš dvidešimt penkis metus. Todėl nesu toks stiprus. Tačiau aš stengiuosi laikytis visko, ką žinau turiu daryti pagal Jo Žodį tol, kol Jis mane pašauks.

17 Taigi, atsiverskime Švento Jono 14-ajį skyrių, labai gerai žinomą Rašto vietą, kurią norime šį vakarą perskaityti, tam, kad pasisemtume iš To kontekstą, Viešpačiui leidus. Beveik visi ją žino. Atrodo, kad labai dažnai, ji yra skaitoma laidotuvių tarnavimuose. Jeigu ir kada nors norėčiau pamokslauti laidotuvių pamokslą, jis būtų skirtas šiam pasauliui. Leisti jam numirti ir iš naujo atgimti. Švento Jono 14:1 iki 7, aš manau, aš turiu čia tai pasižymėjęs.

„Tenebūna nerimastingos jūsų širdys: tikite Dievu, tikėkite ir Mane.

Mano Tėvo namuose yra daug buveinių; jei taip nebūtų, Aš jums būčiau pasakęs. Einu paruošti jums vietą.

Ir jei einu ir paruošiu jums vietą, vėl ateisiu ir pasiimsiu jus pas Save; kad ten, kur Aš esu, būtumėte ir jūs.

...kur Aš einu, jūs žinote, ir kelią žinote“.

Tomas jam sako: „Viešpatie, mes nežinome, kur Tu eini; ir kaip galime žinoti kelią?“

Jėzus jam sako: „Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas; niekas neateina pas Tėvą kitaip, kaip tik per Mane.

Jeį pažintumėte Mane, tai pažintumėte ir Mano Tėvą; ir nuo šiol Jį pažįstate ir Jį matėte“.

Tegul Viešpats pridės Savo palaiminimus Jo perskaitytam Žodžiui. Ir mes norėsime prie Jo sugrįžti mums tęsiant toliau, norime tiesiog išsakyti nedidelę pamoką skirtą Bažnyčiai.

18 Praėjusį vakarą aš buvau Jumoje, Arizonoje, kur dabar yra mano namai. Aš... aš... Kai buvau atvykęs čia anuomet, tada dar gyvenau Džefersonvilyje, Indianoje. Dabar esu Arizonoje, per regėjimą buvau išsiųstas į ją prieš kelis metus. Ir dabar mes ten esame nuolatiniai gyventojai. Ten aš neturiu jokios bažnyčios.

Brolis Grynas, mūsų brolis, kuris yra čia su mumis, įkūrė maldyklą, kur... buvo viena iš Dievo asamblėjų, bažnyčia, centrinė asamblėja. Jos susijungė ir aš manau, kad jie visi išėjo su broliu Broku ir broliu Gilmoru, paliko tą bažnyčią tuščią. O brolis Peris Grynas persikėlė iš... iš Teksaso ir įsigijo tą pastatą, mes bendraujame su juo. Mes džiaugiamės žinodami, kad... kad brolis Grynas vėl atidarė tą bažnyčią, kuri buvo uždaryta.

19 Ir praėjusį vakarą kalbėjau Jumoje krikščionims verslininkams vyrams, aš kalbėjau tema „Paėmimas“. Taigi, galbūt tai pasirodė kaip keista tema kalbėjimui tarp... bankete, bet didžiausia dalis ten buvo Krikščionių. Ir štai kaip tai yra tokiose kampanijose kaip ši arba... bažnyčioje. Aš galėčiau dabar paklausti: „Kas iš jūsų esate Krikščionys?“. Greičiausiai kiekviena ranka būtų pakelta. Jūs esate Krikščionys. Ir taip, jeigu esame Krikščionys, aš manau, kad mes turėtume būti švelniai įspėti apie ateitį. Mums nereikia dėl jos spėlioti. Mes esame įspėti apie tai, koks bus mūsų likimas.

20 Ir šį vakarą aš noriu kalbėti apie tai. Ir tema bus: „Būsimieji dalykai“. Ir taigi... praėjusį vakarą kalbėjau apie „Paėmimą“, todėl šįvakar noriu kalbėti šia tema, kad galėčiau ją susieti su praėjusio vakaro pamokslu. Taigi, bus Paėmimas, mes tai žinome. Ateityje, turės būti.

21 Taigi, Jėzus čia kalba, apie tai, kad Jis išėjo paruošti mums vietas. „Tenebūna nerimastingos jūsų širdys“. Taigi, Jis kalbėjo žydams. Pasakė: „...tikite Dievu, tikėkite ir Manimi“. Taip kaip tikėjote Dievu, tikėkite Manimi, nes Aš esu Dievo Sūnus“. Suprantate? „Ir Dievas, – kitais žodžiais tariant, – Aš ir Mano Tėvas esame Viena. Mano Tėvas gyvena Manyje. Ir ką jūs matote darant, ką Aš darau, tai ne Aš, tai Mano Tėvas, kuris gyvena Manyje. Jis daro darbus“.

„Dievas buvo Kristuje, sutaikė su Savimi pasaulį“.

22 Tiems žydams, kurie iš kartos į kartą buvo mokomi, buvo lengva patikėti, kad didis antgamtinis Dievas egzistavo. Tačiau pamanyti, kad tas Dievas nužengė ir išreiškė Save Savo Sūnaus asmenyje, Jėzaus Kristaus, Dievas apsigyveno žemiškame kūne – tai suprasti jiems buvo šiek tiek per... per sudėtinga.

Bet Jis pasakė: „Taigi, taip kaip tikėjote Dievu, tikėkite taip pat Manimi. Nes Mano Tėvo namuose yra daug buveinių ir aš einu paruošti jums vietas“. Jėzaus gyvenimas, čia žemėje,ėjo link pabaigos.

Jis parodė žmonėms ir įrodė žmonėms, kad Jis buvo Jehova pasirodęs kūne, per didžius ženklus ir stebuklus, ir Biblijos vietomis, kuriomis remdamasis nurodė Save. Ir Jis įrodė esąs Dievas, pasireiškęs.

Todėl Jis pasakė: „Jūs matote artėjančią Mano gyvenimo pabaigą, jis baigiasi su tikslu. Ir Aš išeinu paruošti jums vietas; kad ten, kur Aš esu, jūs taip pat galėtumėte būti“. Tuo Jėzus pasakė Savo mokiniams, kad šis gyvenimas žemėje mirtimi nesibaigia.

23 Taigi, tai buvo kaip laidotuvių kalba. Nepamirškite, mes... mirtis žvelgia tiesiai mums į akis ir mes nežinome ar šį vakarą, šiame pastate bus tokių, kurie gyvi iš čia neišeis, šiame žemiškame gyvenime. Štai kaip neapibrėžta tai yra. Po penkių minučių galėtų nutikti taip, kad tie jauni, sveiki žmonės esantys šiame pastate, po penkių minučių bus lavonai. Tai tiesa. Ir vėlgi, galėtų būti taip, jog po penkių minučių kiekvienas iš mūsų atsidurs Šlovėje. Mes tiesiog nežinome. Tai yra Dievo rankose. Jėzus pasakė, kad Jis Pats nežinojo, kada bus tas laikas, bet: „Tai buvo tik vienintelio Tėvo rankose“.

24 Taigi, bet Jis jiems pasakė, kad po mirties yra gyvenimas. Nes: „...Aš einu paruošti vietas,“ – tai yra, kad priimti juos, parodo, kad ten Jis sakė jiems, jog... jog ten buvo gyvenimas po to, kai šis gyvenimas baigiasi. Ir kokią išvadą mes visi turėtume iš to padaryti – galime žinoti, kad kai šis gyvenimas baigiasi, ten yra gyvenimas į kurį pereisime. Ir jums senstant, tai jums tampa vis realiau. Kai pradedate jausti, kad jūsų gyvenimo dienų skaičius mažėja, tuomet tai prasideda... jūs nurimstate, pradedate ruoštis tam dideliui įvykiui. Tai yra... Tai yra to paties gyvenimo tąsa kitame pasaulyje, kitoje vietoje.

25 Jūsų gimimas čia buvo iš anksto suplanuotas. Aš spėju, kad jūs tuo tikite. Kiekvienas iš jūsų žino, kad mūsų gimimas buvo iš anksto suplanuotas. Ar žinojote, kad jūsų būtis čia neprasidėjo tiesiog kaip kažkoks mitas ar mintis? Viskas buvo visiškai iš anksto Dievo suplanuota prieš pasaulio sutvėrimą, kad jūs būsite čia. Begalinis Dievas tai žinojo. Ir tam, kad būtų... būtų begalinis Jis turėjo žinoti apie kiekvieną žemėje būsiančią blusą ir kiek kartų ji mirktelės savo akelėmis. Štai ką reiškia begalinis. Suprantate? Jūs... mūsų menki... mūsų menki proteliai negali suvokti, ką reiškia begalybė. Begalinis Dievas, Jis žinojo viską. Todėl nėra nieko, kas nebūtų Jo žinioje.

26 Jeigu mes žinome Dievo Žodį, mes žinome, kur gyvename. Mes žinome valandą, kurioje gyvename. Mes žinome, kas laukia ateityje. Mes matome, ką praėjome. Ir Dievo Knyga yra Jėzaus Kristaus apreiškimas; Jo darbų periodų laiku, kurie buvo iki pat Apreiškimo Knygos ir taip pat Jo pažadų, kurie turi išsipildyti. Todėl visi Jo pažadai yra teisingi. Jis negali ištarti nei vieno Žodžio, Jam nesant patvirtintam. Kiekvienas Žodis, kurį Jis ištaria turi išsipildyti. Prieš pasaulio sutvėrimą...

27 Kai kurie žmonės Pradžios knygoje įveda painiavą, ten, kaip jie sako: „Dievas kartoja Save“. Ne. Tiesiog jūs turite klaidingą supratimą. Suprantate?

Dievas pradžioje pasakė, Jis tarė: „Tebūna. Tebūna. Tebūna“. Pasaulis tiesiog buvo tamsoje, sumaištyje. Netgi kai Jis tarė: „Tebūna šviesa,“ – galbūt ten praėjo šimtai metų, kol šviesa apskritai pirmą kartą nušvito. Bet kai Jis ištaria tai, tai turi išsipildyti. Taip privalo būti. Suprantate? Ir Jis ištara Savo Žodį. Tos sėklos buvo po vandeniu. Kai jis išdžiovino žemę, tada sėklos išdygo. Tai, ką Jis sako privalo išsipildyti.

28 Jis kalbėjo per pranašus. Aš minėjau tai praėjusį vakarą. Kaip kad kai mes paėmėme iš Izaijo, jis pasakė: „Štai mergelė pastos“. Kas galėjo pagalvoti, apie jį, apie kurį tauta taip gerai manė, kad jis pasakys tokius žodžius kaip: „Štai mergelė pastos“? Tačiau kadangi jis...

Pranašas atspindi Dievą. Jis yra taip sutvertas, kad negali kalbėti savo paties žodžių. Tai turi būti Dievo Žodžiai, kuriuos jis kalba. Jis yra tik atspindėtojas ir jis yra Dievo lūpos.

Ir dėl to jis pasakė: „Štai mergelė pastos“. Greičiausiai jis negalėjo to suvokti, bet Dievas tai per jį pasakė. Nes Jis pažadėjo, kad: „Jis nedarys nieko tol, kol pirma neapreikš To Savo tarnams pranašams“. Tuomet, nuo to, kai jis pasakė tai, praėjo aštuoni šimtai metų, kol tai išsipildė. Bet tai turėjo išsipildyti.

Galiausiai tie Dievo Žodžiai įsitvirtino mergelės įsčiose ir ji pastojo, ir pagimdė Emanuelį. „Sūnus mums gimė: Kūdikis gimė, Sūnus duotas. ...Jis bus vadinamas vardu: Patarėjas, Galingasis Dievas, Taikos Kunigaikštis, Amžinasis Tėvas“. Taip turėjo būti, nes Dievas tai ištara Savo pranašų lūpomis. Ir visi Dievo Žodžiai turės išsipildyti.

Todėl mes žinome, kad Jėzus yra išėjęs paruošti vietas, kad pas Save priimtų žmones. Kas yra tie žmonės? Aš viliuosi, kad šį vakarą mes esame dalis tų žmonių. Jeigu taip nėra, mano drauge, Dievas nutiesė kelią, sąlygas tam, kad tu galėtum patekti ten, jeigu to nori. Jūs turite laisvos valios pasirinkimą. Jūs galite elgtis kaip tik panorėsite. Tačiau atkreipkite dabar dėmesį, taigi, į šį būsimą pasaulį. Yra būsimas pasaulis.

29 Tiesiog kaip yra su jūsų gimimu čia, aš pasakiau, kad apie jus buvo iš anksto pagalvota. Dievas žinojo, kad jūs čia būsite.

Ir dabar jūs žinote netgi dalykus, kuriuos padarė jūsų tėvai, taigi, žmonės galvoja, kad tai nepersiduoda iš kartos į kartą, bet tai persiduoda.

30 Knygoje Hebrajams, aš manau, maždaug septintame skyriuje kalbama, Pauliaus, rašytojas, aš manau, kalba apie... apie didį įvykį, kuris nutiko Abraomui, kad jis sumokėjo dešimtinę Melchizedekui, kai jis buvo besugrįžtas iš karalių žudynių. Ir taip jis pasakė, kad: „Levis buvo Abraomo strėnose, kai jis sutiko Melchizdeką, grįždamas iš karalių žudynių“. Ir tuomet jis priskyrė tai: „Leviui sumokėjusiam dešimtinę, taip pat, kai jis buvo Abraomo strėnose,“ – jo proprosenelio.

Ir Jis baudžia... baudžia vaikus už tėvų nusikaltimus iki tam tikros kartos, nesilaikancius Jo Žodžio. Suprantate?

31 Jūs visi buvote iš anksto Dievo suplanuoti. Pas Dievą niekas neįvyksta atsitiktinai. Jis viską žino. Visa tai yra iš anksto suplanuota, suplanuota prieš daugybę kartų tam, kad jūs galėtumėte šį vakarą čia būti. Ar žinojote tai? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.]

Tik pagalvokite, tai... jūs... kadaise... Aš pakartosiu tai dar kartą. Jūs, kadaise buvote savo tėve, savo tėvo gene. Taigi, tuo laiku jis jūsų nepažinojo, taip pat ir jūs jo nepažinojote tuo laiku. Tačiau suprantate po to jūs buvote pasodinti į sėjamąją dirvą – motinos įščias dėl šventos santuokos. Ir tada jūs tapote asmeniu išreikštu pagal savo tėvo atvaizdą, tuomet prasidėjo bendravimas.

32 Taigi, vienintelis būdas kuriuo galite būti Dievo sūnus, duktė – jūs turite būti... turėti Amžinąjį Gyvenimą. Ir egzistuoja tik vienas Amžinojo Gyvenimo pavidalas ir tai yra Dievo Gyvybė. Tik vienas Amžinojo Gyvenimo pavidalas, tai buvo Dievas. Todėl, kad būtumėte Dievo sūnus, jūs visada turėjote Jame būti. Jūsų Gyvybės genas, dvasinės Gyvybės, šį vakarą, buvo Dieve, Tėve, dar prieš atsirandant molekulei. Suprantate? Ir jūs esate ne kas kita kaip, Gyvybės geno buvusio Dieve, išraiška, kaip Dievo sūnus.

Dabar jūs esate išreikšti, po to, kai Jo Žodis į jus įėjo, kad šviestumėte šiame periode. Savyje jūs išreiškiate Dievo Gyvybę, nes jūs esate Dievo sūnus ar duktė. Todėl, ar suprantate, ką turiu omenyje? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Suprantate? Jūs esate... Jūs dabar esate sutverti... jūs sėdite šį vakarą čia, šioje bažnyčioje, nes jūsų pareiga yra išreikšti Dievą šiai tautai ir šiems žmonėms, ir kaimynystei, kurioje gyvenate.

Kur jūs bebūtumėte, Dievas žinojo, kad jūs ten būsite, nes jūs turite būti vienu iš Jo genų, arba Jo atributų. Jūs turėjote būti. Jeigu jūs apskritai, jeigu turite Amžinąjį Gyvenimą, tuomet Tai visada buvo Amžinasis Gyvenimas. Ir Dievas, prieš pasaulio sutvėrimą, žinojo, kad jūs būsite čia. Ir kai Žodis ar vanduo: „...vandens nuplovimu per Žodį“ jūs... jūs buvote nuplautos, tai buvo išreikšta jūsų būtyje. Dabar jūs turite bendravimą su savo Tėvu, Dievu, tiesiog taip pat, kaip su jūsų žemišku tėvu. Suprantate? Jūs esate Karaliaus piliečiai; ne piliečiai, bet jūs esate vaikai, gyvojo Dievo sūnūs ir dukterys, jeigu yra taip, kad jumyse gyvena Amžinasis Gyvenimas.

Taigi, tuomet, jeigu taip buvo – Jėzus buvo Dievo pilnatvės išraiška. Jis buvo kūniškai išreikšta Dievybės pilnatvė. Todėl, kai Jis atėjo į žemę ir buvo išreikštas kūne, tada jūs buvote ten Jame, nes Jis buvo Žodis. „Pradžioje buvo Žodis, ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Ir Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų“. Žodis tapo kūnu. Todėl jūs vaikščiojote kartu su Juo, kai jūs buvote Jame, kai Jis buvo žemėje. Jūs kentėjote su Juo ir jūs numirėte su Juo. Jūs buvote palaidoti su Juo. O dabar jūs esate prisikėlę su Juo ir esate išreikšti Dievo atributai, sėdintys Dangiškoje vietoje; jau prikelti, prikelti naujam Gyvenimui ir sėdite Dangiškoje vietoje Kristuje Jėzuje. O, tai yra taip reikšminga, šiomis dienomis, Bažnyčia! Tai mums tiek daug reiškia – matyti save poziciškai pastatytus Jėzuje Kristuje!

33 Taigi, jeigu mes esame tie Dievo atributai, mes negalime gyventi pagal įsitikinimus. Mes negalime gyventi pagal denominacionalizmą. Mes privalome gyventi pagal Žodį, nes Nuotaka yra Jaunikio dalis, kaip bet kuri žmona yra dalis savo vyro. Todėl mes privalome būti ta Žodžio Nuotaka. O kas yra ta Žodžio Nuotaka? Šios valandos išraiška, Nuotaka, ne religija ar denominacija; bet gyvi, ištarti Dievo Žodžiai, gyvi Dievo atributai išreiškiantys

pasauliui Dievo atributus, Nuotakos formavime, kuri turi būti išreikšta šioje valandoje, kurioje mes dabar gyvename.

34 Martinas Liuteris negalėjo išreikšti tų atributų, kuriuos mes išreiškiame, nes tai buvo pačioje pradžioje, prisikėlime, kaip kviečio grūdas, kuris krito į žemę.

35 Dabar aš dar kartą tai pacituosiu. Jūs greičiausiai perskaitėte tai knygoje, tas vokiečių tyčiojosi iš manęs ir pasakė, kad aš buvau didžiausias fanatikas iš visų fanatikų. Jis buvo... jis buvo kategoriškai nusistatęs prieš viską, kas susiję su Dievu ir netgi tyčiojosi iš Dievo. Pasakė: „Dievas, kuris galėjo perskirti Raudonąją jūrą ir, – pasakė, – išvesti Savo tautą... o po to sėdėti susidėjęs rankas ant pilvuko ir leisti (tamsiųjų amžių laiku) visiems tiems žmonėms žūti ir kentėti, tuos mažus vaikus suėsdavo liūtai“.

36 Matote visa... visa programa, visa Bažnyčia yra pastatyta ant Dieviško apreiškimo. Jėzus pasakė Švento Mato 16-ame skyriuje: „Nes ne kūnas ir kraujas tau tai apreiškė, bet Mano Tėvas, kuris yra danguje tau tai apreiškė“. Kas tai buvo? Apreiškimas to, Kas Jis buvo. „Ant šios uolos Aš pastatysiu Savo bažnyčią ir pragaro vartai negalės jos nugalėti“. Suprantate?

Jėzaus Kristaus apreiškimas šioje valandoje, ne to, Kas Jis buvo praėjusioje valandoje, bet Kas Jis yra dabar, Biblija tai išreiškia, tai auga Nuotakoje iki pilno ūgio. Todėl, jeigu kviečio grūdas, Kristaus, turėjo kristi į žemę, taip pat ir Nuotaka, tamsiųjų amžių laiku, turėjo kristi į žemę. Kiekvienas grūdas krentantis į žemę privalo mirti, nes priešingu atveju iš jo niekas neišaugs, jis negalės padauginti savęs. Ir didi Bažnyčia, kurią Jis įkūrė Sekminių dieną, per Šventosios Dvasios pasiuntimą, turėjo iškentėti kankinių mirtį ir kristi į purvą, į žemę tamsiuosiuose amžiuose tam, kad iš jos vėl išaugtų Liuterio periode, ir kad pasiektų pilną Jėzaus Kristaus Nuotakos ūgį šiose paskutiniuosiose dienose. Suprantate? Nėra kito būdo...

37 Todėl Nuotaka pasirodys Paėmime. Ir viskas yra Dievo iš anksto suplanuota, viskas garantuota. Nuo pradžios Jis žinojo kiekvieną žmogų, kiekvieną vietą, kas kur sėdės, viską apie tai. Visa tai yra iš anksto suplanuota. Dievas žinojo, kad tai bus čia. Ir... ir kai... Jis tai taip sukūrė tam, kad kai mes ten pateksime... Jis yra išėjęs paruošti mums vietas. Ir kai mes ten pateksime, viskas bus paruošta tiesiog taip kaip viskas šiam vakarui yra paruošta, kaip ši valanda yra paruošta. Taip. Jo didis išankstinis žinojimas pasako Jam visus šiuos dalykus, per išankstinį žinojimą.

38 Jo buvimas visur, nes Jis yra viską žinantis; viską žinantis, nes Jis yra visur esantis. Dėl to, per Jo išankstinį žinojimą... Taigi, Jis negali tiesiog būti kaip vėjas virš žemės, nes Jis yra Būtybė. Jis nėra tiesiog mitas. Jis yra Būtybė. Jis gyvena. Jis netgi gyvena namuose. Jis gyvena vietoje vadinamoje Dangumi. Ir dėl to, per Jo visa... būdamas visur esantis; būdamas viską žinančiu, žino viską, tuomet Jis yra visur esantis, nes Jis viską žino.

39 Jūs, dabar, nuo gimimo jūs išaugote, kai gimėte ir atėjote į šį pasaulį. Dievas žinojo, kad jūs būsite čia, šiame pasaulyje ir jūs suaugote nuo gimimo į brandą. Dalykai, kurie jums atrodė tokie keisti, kai buvote jaunos mergaitės, jauni berniukai, kaip vaikai, dabar jie atrodo labai realūs. Jūs negalėjote jų suprasti būdami vaikai. Tačiau dabar, kai tapote suaugęs, jūs pradodate suprasti ir atrasti, kad viskas buvo tiesiog nepriekaištingai paruošta. Ir jums, dabar tai iš tikrųjų jums kažką reiškia.

40 Taip yra ir jūsų dvasiniame gimime. Jūs darote dalykus, kurių nesuprantate, kai esate mažas kūdikis, ateinate prie altoriaus. Jūs atiduodate savo gyvenimą Kristui. Jūs darote tokius keistus dalykus. Jūs stebitės, kodėl juos padarėte. Tačiau po kurio laiko, kai subręstate kaip brandus Krikščionis, tada jūs įgijate supratimą. Suprantate? Jūs kažką pradodate suprasti. Jūs suprantate, kodėl jums reikėjo tai padaryti. Jūsų dvasinis gimimas! Jūsų žemiškas gimimas simbolizuoja jūsų dvasinį gimimą.

Kaip... kaip tai jums tiko šiame gyvenime, jums augant, viskas tiesiog tobulai tiko, nes jūs buvote tam sukurti. Ar tai nebuvo keistas dalykas, kai jūs svirduliuodamas užėjote į misionierišką tarnavimą palapinėje ar bažnytelę kur nors ant kampo ir išgirdote kažką, apie ką pamokslavo pamokslininkas, vieną temą, ir net nepastebėjote kaip atsidūrėte prie altoriaus? Suprantate? Suprantate? Dievas tai žinojo prieš pasaulio sutvėrimą. Suprantate? Tai... tai atrodė jums keista, kodėl jūs tada tai padarėte. Tačiau dabar jūs suprantate; jūs suvokėte, kas įvyko. Tai jums taip tinka šiame gyvenime ir taip pat bus būsimame Gyvenime. Šis pasaulis ir gyvenimas, atrodo, kad progresuoja jums bręstant. Rodos, kad viskas žengia koja kojon su jumis.

41 Aš netikiu, kad... kad žmogus atsiranda čia per atsitiktinumą. Dabar susimąstykite, jums atėjus į... į pasaulį viskas turėjo būti jums paruošta, arba iš anksto pasiruošta, tiksliau, jūsų atėjimui. Aš beveik nesuprantu kaip mums net galėtų ateiti tokia mintis, jog Dievas, kuris galėjo paruošti mums visus šiuos gerus dalykus ir negalėtų... ir kaip mes galime dar Juo nepasitikėti? Kad... jeigu Jis atvedė mus į šią sumaištį, kurioje dabar esame ir paruošė mums gerus gyvenimo dalykus šiai vietai, kaip tuo labiau mes galime pasitikėti Juo, kad Jis paruoš būsimuosius dalykus, suprantate, Amžinuosius dalykus! Tai atrodo, kaip sakiau, labai neįprastai.

42 Ir aš... aš nemanau, kad Dangus yra tokia vieta, apie kurią man mama anksčiau pasakojo. Aš tikiu, kad Bažnyčia iš to išaugo. Tik pagalvokite, anksčiau taip buvo, prieš šimtą metų, ar du, Manau, kad senų laikų žmonės anksčiau manė, jog kiekvienas po mirties pakildavo į Dangų ir gaudavo po arfą ir... ir sėdėdavo ten ant debesų ir... ir grodavo arfa. Taigi, jie žinojo, kad ten yra vieta vadinama Dangumi. Tačiau jie... jeigu taip būtų, tuomet visi muzikantai neduotų mums ramybės, suprantate. Tačiau mes... Tačiau tai... tai nėra tokia vieta. Nėra jokio grojimo arfomis, visiškai. Aš manau... nemanau, kad Biblija to moko. Bet toks buvo supratimas, kurį jie turėjo prieš ateinant Žodžio pilnatvei arba Septynių Antspaudų atidengimui, kas buvo pažadėta mums šiame periode, kad mes galėtume suprasti.

Aš tikiu, kad Dangus yra tikra vieta, tiesiog lygiai taip pat kaip ši vieta yra tikra, suprantate, nes Dievas pradėjo mus auginti dvasiškai šioje vietoje. Ir aš tikiu, kad Dangus yra tokia pat tikra vieta kaip šioji, kurioje mes nesėdėsime ten amžinybę tiesiog ten ant debesies. Mes ne čirpinsime ten savo arfomis visą... visą laiką ten. Bet mes keliaujame į tikrą vietą, kurioje mes turėsime užsiėmimus, kurioje mes gyvensime. Mes dirbsime. Mes mėgausimės. Mes gyvensime. Mes einame į Gyvenimą, į tikrą Amžinąjį Gyvenimą. Mes einame į Dangų, rojų. Tiesiog lygiai kaip Adomas ir Ieva dirbo, ir gyveno, ir valgė, ir mėgavosi Edeno sode iki pasirodant nuodėmei, mes esame kelyje, kuris veda tiesiai vėl į tą pačią vietą, tiesiai. Pirmasis Adomas per nuodėmę mus iš ten išvedė. Antrasis Adomas per teisumą sugrąžina mus vėl atgal; išteisina mus ir atveda vėl atgal.

43 Jūs žmonės, kurie imate garsajuostes, dabar aš noriu, kad jūs paimtumėte pamokslą pavadinimu „Išteisinimas“. Ir jūs juk imate šias garsajuostes, aš noriu, kad jūs tą paimtumėte. Aš apie tai kalbėjau čia prieš kurį laiką.

44 Pagalvokite, kaip jūsų žemiški tėvai, prieš jums čia ateinant, prieš jiems sužinant apie jūsų atėjimą, jie pasiruošė jam. Tik pagalvokite dabar apie tai, jūsų žemiškieji tėvai. Kuris... žemiškas tėvas yra tik provaizdis dangiškojo Tėvo. “Jeigu mes žinome kaip duoti geras dovanas savo vaikams, tuo labiau jūsų Dangiškasis Tėvas žino kaip duoti geras dovanas Savo vaikams“. Jėzus pasakė šiuos Žodžius. Suprantate?

Jie pasiruošė jūsų atėjimui. Jie pagamino mažą vaikišką lovelelę arba įsigijo, mažus batelius, ir mažus rūbelius ir taip toliau. Jie paruošė viską jūsų atėjimui, paruošė dar prieš jums ateinant į žemę.

45 Jėzus yra išėjęs pasiruošti mūsų atėjimui į tą vietą. Dabar atkreipkite dėmesį. „Mano Tėvo Name yra daug buveinių“. Arba...

Aš nenoriu pridėti prie Žodžio arba atimti nuo Jo, nes mums negalima to daryti. Apreiškimo 22 yra sakoma: „Jei kas pridės žodį ar atims žodį nuo Jos“. Bet leiskite man pasakyti štai ką, ne kaip priedą, bet tiesiog tam, kad išsakyti mintį.

„Mano Tėvo Name yra daug įvairių buveinių“. Aš netikiu, kad kai mes pateksime į Dangų, mes visi būsime, tiesiog visi atrodys visiškai vienodai. Aš netikiu tuo, kad... kad visi bus blondinai ar brunetai, ar... ar maži, ar... ar visi tik dideli, ar... ar visi milžinai.

Aš tikiu, kad Dievas yra įvairovės Dievas. Pasaulis tai įrodo. Jis turi didelius kalnus ir mažus kalnus. Jis turi lygumas. Jis turi dykumas. Jis turi įvairius dalykus, nes Jis sukūrė tai tokiu būdu, koku Jis to norėjo. Ir Jis sukūrė metų laikus; vasarą, žiemą, pavasarį, rudenį. Jis sukūrė metų laikus. Tai parodo, kad Jis yra įvairovės Dievas. Jis sukūrė jus įvairius. Kai kurie vyrai yra labai siautulingi; o kiti yra labai dogmatiški; dar kiti yra ramūs; kiti yra meilūs. Ir jūs tiesiog pastebite įvairiausius žmonių tipus, taip yra Jo Karalystėje. Suprantate?

46 Pažvelkite į Šventą Petrą ir pabandykite palyginti jį su Andriejumi. Suprantate? Andriejus yra maldos karys, tiesiog visą laiką klūpėjo ant savo kelių. O apaštalas Petras buvo vienas iš tų kurstytojų, kuris pamokslavo ir... ir panašiai. O Paulius buvo panašesnis į mokslo žmogų, labiau panašus... kaip pranašas ar panašiai, ir labiau atsitraukęs.

47 Ir, matote, Mozė parašė pirmas keturias Senojo Testamento Knygas. Jis praktiškai parašė Senąjį Testamentą. Likusi dalis buvo įstatymai ir karaliai, ir psalmės, ir panašiai, ir tai, ką kažkas užrašė apie pranašus. Tačiau Mozė parašė įstatymus, pirmas keturias Biblijos Knygas. Pradžios, Išėjimo, Kunigų ir Pakartoto įstatymo.

48 O toliau Paulius parašė Naujajį Testamentą. Tai tiesa. Matas, Morkus, Lukas ir Jonas aprašė įvykius, kurie įvyko ir panašiai. Tačiau Paulius atskyrė įstatymą nuo malonės ir pastatė juos į savas vietas. Suprantate? Jis buvo Naujojo Testamento rašytojas. Jis davė mums Naujojo Testamento raštus, teisingai pateikdamas Dievo Žodį.

Dabar atkreipkite dėmesį, daug, „daug buveinių“, daug įvairių buveinių.

49 Kaip yra daug įvairių uolų; kaip yra daug įvairių upių, šaltinių, ežerų. Jie visi buvo čia, kai jūs atėjote čia, pirmiau, nes jūsų Dangiško Tėvo gerumas juos čia patalpino. Nes kai kuriems žmonėms patinka kalnai. Kai kuriems žmonėms patinka vandens telkiniai. Kai kuriems patinka dykumos. Todėl, suprantate, jūsų atėjimas... Jis žinojo, kokia bus jūsų prigimtis ir koks jūs būsite, todėl Jis sukūrė tai būtent tokiu būdu, kad jūs galėtumėte tuo mėgautis. O! Aš manau, kad tai yra nuostabus Tėvas, suprantate, žinant, kad Jis tai taip sutvėrė.

Aš džiaugiuosi, kad Jis sukūrė kalnus. Man... man patinka kalnai. Man... Ir man... man tai patinka. O kiti pasakys: „O, aš negaliu to pakelti... O, greičiausiai Jis juos supylė taip, lyg į vieną vietą yra išliejamas skiedinys“. Na, Jis supylė juos tam, kad aš galėčiau jais mėgautis. Ar suprantate? Kitas pasakys: „Man patinka lygumos, kuriose galiu matyti į tolį“. Na, tai dvi skirtingos prigimtis, bet mes abu esame krikščionys.

Tačiau Tėvas žinojo, kad jūs čia būsite ir viską dėl jūsų paruošė dar prieš jums čia ateinant. Amen. Jūsų pirmajam atėjimui čia, Jis jau buvo tai jums paruošęs, kai čia atvykote. Ar tai nėra nuostabu, kai pagalvoji apie tai, ką Jis padarė?

50 Taigi dabar, tačiau nepamirškite, tai yra tik laikinos dovanos, provaizdyje. „Taigi, mes žinome, jog Mozė statydamas padangtę dykumoje arba ją ruošdamas, jis pasakė, kad jis viską padarė pagal pavyzdį, kurį pamatė Danguje“. Suprantate? Todėl žemiški dalykai tik išreiškia Amžinus dalykus. Ir ši žemė, kurioje mes šiandien gyvename, ji yra tokia didi, mes mylime ją; ir mums patinka gyventi ir kvėpuoti oru, ir matyti gėles ir kitus dalykus; jei... jeigu tai... šitai čia yra išraiška, tai, kas miršta tik išreiškia tai, kas yra Amžina. Kai matote besiskverbiantį medį, įsisknijantį, besistengiantį gyventi, tai reiškia, jog kažkur yra medis, kuriam nereikia to daryti.

Kai matote čia žmogų, kuris grumiasi dėl išgyvenimo, ką nors ligoninėje ar ligos patale, ar avarijoje, kovojantį, kad išgyventų, o gerklėje mirtinas gumulas, ir purtosi, ir verkia, ir šaukiasi, kad išgyventų – ką visa tai reiškia? Ten yra vieta, kažkur, ten yra kūnas, kuriam nereikia dėl to grumtis ir šaukti. Suprantate? Jis tiesiog to nedaro.

51 Taigi, tie dalykai mums yra laikinos dovanos, tie dalykai tik išreiškia, jog ten yra Tas, kuris yra Amžinasis. Štai ko paruošti yra išėjęs Jėzus, mums skirtas Amžinojo. Taigi, jie tik išreiškia, kad ten yra didingesni tos pačios rūšies, nes šie yra tokios rūšies.

52 Taigi, nepamirškite, Biblijoje pasakyta: „Jei žemiškasis šios padangtės namas pražus, suirs, mes turime kitą, kuris mūsų jau laukia“.

Tiesiog kaip kūdikėlis, jo maži raumeniniai audiniai jam esant motinoje trūkčioja ir juda. Ir, bet tiesiog... Suprantate? Ir atkreipkite dėmesį, jūs galite paimti moterį, nesvarbu, kokia nedora ji bebūtų... bet kai ji tampa motina, likus nedaug laiko iki kūdikio gimimo, ji pradeda spinduliuoti gerumą. Prieikite prie jos, visada kažką pajusite, ji daug švelnesnė. Kodėl? Ten yra nedidelė angeliška dvasia, kuri laukia susijungimo su tuo žemišku kūnu. Vos tik jis gimsta, į jį įeina gyvybės kvapsnis. Ir Dievas jį ten įkvepia ir jis tampa gyva siela. Taigi, vos tik šis kūdikis gimsta, tuomet dvasinis kūnas jo ten laukia, kad susijungtų su juo.

O dabar, kai šis kūnas yra palaidojamas čia, šioje žemėje, kaip kad kai kūdikis gimsta, taip ten yra nemirtingas kūnas, kuris laukia, kad ir vėl priimtų atgal į save tą dvasią. O, koks nepakartojamas dalykas! Mes esame... mes dabar esame Kristuje Jėzuje, amen, kūdikiai, kūdikiai Kristuje, Dievo vaikai, laukiame visiško išlaisvinimo mūsų Viešpaties Jėzaus atėjimo metu, kad... kad priimtų mus pas Save, kuomet kūnas, šis mirtingas, apsiliks nemirtingumu.

53 Panašumas, viskas, ką Jis padarė išreiškia būsimuosius dalykus. Tiesiog kaip kūnas čia, kuris suteikia jums, tiesiog kaip šis kūnas, kuriame gyventi Jis jums davė, išreiškia tik tai, kad ten yra toks, kuris yra didingesnis, turėsiantis ateiti. Suprantate? „Ir kaip nešiojame, ar kaip nešiojome žemiškojo atvaizdą, taip pat nešiosime ir Dangiškojo atvaizdą,“ – kuriame nėra jokio blogio, tame, kuris ateis. Taigi, šiame yra blogis, ligos, mirtis, liūdesys. Aš neseniai čia išsakaiu tai, visai neseniai pamokslaudamas apie „Dievo Žodžio perkeitimą“, apie tai, kaip... kaip šis kūnas, jame slypi blogis.

54 Ir visa ši šiuolaikinė civilizacija, kurioje gyvename yra iš velnio. Ar jūs netikite tuo? Biblija sako, kad taip yra; šis pasaulis, visos valdžios. Mes nenorime tuo tikėti. Tačiau Biblija aiškiai tai teigia, kad visos valdžios, visos žemės karalystės priklauso velniui ir yra velnio valdomos. Jėzus buvo šėtono užkeltas ir Jam buvo parodytos visos pasaulio karalystės, kurios buvo, bus ir visos kitos. Ir šėtonas pareiškė, kad jos yra jo, bet Jėzus nepaneigė to, nes jis yra šio pasaulio dievas. Suprantate? Ir jis pasakė: „Aš atiduosiu jas Tau, jeigu Tu parpulsis ir pagarbinsi mane“. Suprantate? Jis bandė jas atiduoti Jėzui be aukos. Suprantate? Tai buvo sandėris, kurį jis ketino Jam pasiūlyti.

Tačiau pasaulis buvo nuodėmėje. Todėl bausmė už nuodėmę buvo mirtis ir Jis turėjo mirti. Dėl to Dievas pasireiškė kūne, tam, kad Jis galėtų leisti Jam mirti, sumokėti už bausmę. Nėra prie ko prikibti. Įdago nebėra. Tai yra visiškai, laisvai sumokėta. Visa skola yra atmokėta. Dabar tai priklauso Jam. Ir mes esame Jo Karalystės atstovai, susirinkę kartu čia, šį vakarą, mūsų Karaliaus Jėzaus Kristaus Varde, sėdime Dangiškosiose vietose.

55 Taigi, šiame pasaulyje, kuriame mes gyvename, ši išsilavinimo sistema, aš noriu jums įrodyti, išsilavinimas, mokslas, civilizacija ir visi šie dalykai, kuriais, regis, šiandien mes taip mėgaujamės, yra iš šėtono ir jie pražus. Jūs pasakysite: „Broli Branhamai, civilizacija?“. Taip, pone. Civilizacija kilo per šėtoną. Pradžios 4 tai įrodo. Kaino sūnus, suprantate, įkūrė šią civilizaciją, statė miestus ir visi tie vargonai ir panašiai... Ir civilizacija kilo iš pažinimo. Pažinimas yra tai, ką velnias įteigė levai Edeno sode, tai suvaržė ją, paskatino nusižengti Dievo įsakui.

Todėl ten bus civilizacija, tame pasaulyje į kurį mes keliaujame, bet tai nebus tokios rūšies civilizacija, nes šioje civilizacijoje mes turime ligas, liūdesį, geismą, mirtį, viskas šioje civilizacijoje yra klaidinga. Tačiau toje civilizacijoje nebus nei vieno iš šių dalykų. Mums nereikės mokslo.

Mokslas – tai yra originalo iškreipimas, bet kuriuo atveju. Suprantate? Jūs išskaidote molekulę tam, kad išskaidytumėte atomus ir padarote vieną ar kitą dalyką, ir tai jus susprogdins. Jūs paimate paraką, susprogdinate vieną dalyką, kažką užmušate. Jūs paimate automobilį. Ir iš žemės išsiurbiate kurą ir iškasate medžiagas iš žemės, o tai susilpnina žemės struktūrą, todėl gali prasidėti sprogimai. Ir lekiate keliu devyniasdešimties

mylių per valandą greičiu ir ką nors užmušate. Suprantate? O, tokie nervingi, grūdatės, skubate; mums reikia brautis, stverti. O! Suprantate? Visa tai yra iš velnio.

Dievo Karalystėje nebus automobilių, lėktuvų ar jokių kitų mokslinių pasiekimų. Ne. Ten nebus jokios išsilavinimo sistemos, visiškai. Išsilavinimas ten bus daug pranašesnis už šį, apie šį net nebus prisiminta. Suprantate? Išsilavinimas, civilizacija ir visi šie dalykai kilo iš šėtono.

Dabar jūs pasakysite: „Broli Branhamai, kodėl jūs tuomet iš viso skaitote?“.

56 Suprantate, tuomet galima paklausti, kodėl aš dėviu drabužius? Toje būsimoje civilizacijoje ir toje pačioje pirmoje jiems nereikėjo jokių drabužių. Jie buvo uždengti. Nebuvo jokios priežasties, dėl kurios būtų reikėję dėvėti drabužius, nes jie nežinojo, kad buvo nuogi. Dabar jūs... Dabar jūs atrandate, kad... dabar... mes žinome, kad esame... esame... esame nuogi, čia gyvena nuodėmė, todėl mes turime dėvėti drabužius. Tačiau iš pradžių taip nebuvo; ten nebuvo nuodėmės. Suprantate?

57 Taigi, lygiai taip pat yra ir su civilizacija, kartu paėmus. Mes skaitome, rašome, mes tai darome, bet niekada prie to per daug nepripraskite. Nepadarykite to savo dievu, nes tai yra komunizmo dievas. Suprantate? Tai nėra iš Jėzaus Kristaus.

58 Jėzus Kristus yra per tikėjimą; o ne tai, ką jūs galite moksliskai įrodyti, bet tai, kuo jūs tikite. Šį vakarą, šiame pastate aš negaliu jums moksliskai įrodyti, kad čia yra Dievas, tačiau aš žinau, kad Jis yra čia. Tačiau tikėjimas tai įrodo.

Abraomas nebūtų galėjęs jums moksliskai įrodyti, kad jam nuo tos moters gims kūdikis, o jai nedaug tetrūko iki šimto metų amžiaus. Tačiau jo tikėjimas tai patvirtino. Suprantate? Nereikėjo jokio mokslinio įrodymo. Na... Na, daktaras būtų pasakęs: „Senolis pamišo, sako, kad jam gims... kūdikis nuo tos moters; jam šimtas metų, o jai devyniasdešimt“. Tačiau suprantate, Dievas taip pasakė, todėl mokslas tam yra nereikalingas. Tam yra reikalingas tikėjimas, patikėti Dievo Žodžiu, ne mokslu.

59 Taigi, dėmesys į mūsų mokyklas ir panašius dalykus yra per daug perdėtas. Nes Dievas nepasakė: „Eikite ir įkurkite mokyklas, – ar net, – įkurkite Biblijos mokyklas“. Ar žinote tai? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Jis pasakė: „Pamokslaukite Žodį“. Tai yra visiškai teisinga. Mūsų išsilavinimo sistemos atitraukė mus nuo Dievo toliau nei bet kas kitas, tai tiesa, dar toliau nuo Dievo. Ne statyti mokyklas, ligonines ir panašiai; tai buvo skirta pasauliui ir anai grupei. Bet... aš nieko prieš juos neturiu; jie atlieka savo rolę, tačiau tai vis tiek nėra tai, ko reikia.

Mes pastatome geriausias ligonines ir gydome geriausiais vaistais, kokius turime, tačiau kasdien jose miršta tūkstančiai. Tačiau, o, tai bent, Dievo Karalystėje nėra mirties, ten nėra liūdesio. Amen. Ten nėra šių pasaulio dalykų poreikio. Tačiau mes jau perėjome nuo šių dalykų į Dievo realybę; kuomet anksčiau mes taip stengėmės atrasti atsakymą per mokslą. Ir kuo labiau panyrame į mokslą, tuo daugiau mirties ant savęs užsitraukiame. Mes kovojame pralaimėtą mūšį, todėl liaukitės tai daryti. Ir tikėjimu tikėkite Jėzumi Kristumi Dievo Sūnumi šį vakarą ir priimkite Jį. Jis yra Tas Vienintelis.

60 Ką jums ruošia mokslas? Daugiau mirties. Tai tiesa. Dirbtiniai žemės palydovai yra iškeliami ir visi tie dalykai, kad išplatintų mirtį ir kitus dalykus po visą žemę. Nežiūrėkite į tai. Pakelkite savo galvą aukščiau to, link Dangaus. Žvelkite ten, kur sėdi Jėzus: „Dievo sosto dešinėje, – šį vakarą, – per amžius gyvas tam, kad atliktų užtarimus mūsų išpažinimo pagrindu,“ – tuo, kuo mes tikime, kad Jo Žodis yra Tiesa.

61 Taigi, mes atrandame, kad šiame gyvenime slypi įvairiausias blogis, todėl būsimajame gyvenime to nebus. Šiame yra geismas ir ligos, mirtis. Kadangi, o kas tai yra? Tai nėra tie namai, kurių paruošti Jis išėjo. Tai yra ligonių izoliatorius. Kas iš jūsų žino, kas yra ligonių izoliatorius? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Žinoma. Na, štai kame jūs gyvenate. Ligonių izoliatorius yra vieta, kurioje jie laiko visus liga užsikrėtusius žmones. Na, būtent tai su mumis padarė nuodėmė, patalpino mus žemiškame ligonių izoliatoriuje. Kuriame jūs... Jie neleidžia niekam kitam įeiti į tą ligonių izoliatorių, nes jame yra įvairiausios bakterijos, kurios ten viduje tvyro ir... ir žmonės gali užsikrėsti tomis bakterijomis ir... ir patys susirgti. Ir nuodėmė pasodino mus į velnio ligonių izoliatorių.

62 O, tačiau kita vieta yra vadinama: „Mano Tėvo Namais“. „Aš einu paruošti jums vietas. Paimsiu jus iš šio ligonių izoliatoriaus ir atvesiu jus į Savo Tėvo Namus“. Amen. Štai taip; paims jus iš šio senojo, žemiško ligonių izoliatoriaus. Jis yra išėjęs paruošti vietas, tobulos vietas, kurioje neegzistuoja joks blogis, neegzistuoja jokia liga, neegzistuoja jokia senatvė, neegzistuoja jokia mirtis.

Tai yra tobula vieta, kviečianti jus į tą tobulumą ir jūs turite būti tobuli tam, kad į ją patektumėte. Taip pasakyta Biblijoje. Jėzus pasakė: „Todėl būkite tobuli, kaip ir jūsų Tėvas, esantis danguje, yra tobulas“. Tai yra tobula Karalystė, todėl joje susirinkti privalo tobuli žmonės. Kadangi jūs turėsite atsistoti ir susituokti su tobulu Dievo Sūnumi, ir jūs privalote būti tobula Nuotaka. Todėl kaip jūs galite tai pasiekti per ką nors kitą, kaip ne per tobulą Dievo Žodį, kuris yra: „Atskyrimo vandenys, kurie nuplauna mus nuo mūsų nuodėmių“? Amen. Tai tiesa. Jėzaus Kristaus Kraujas, susimąstykite apie Jį, varvantis, kruvinas Žodis. Amen. Kraujas... Dievo Žodis kraujuojantis Kraujas tam, kad nuplautų Nuotaką. Amen. Taip, pone. Ji stovi tobula, mergelė, skaisti. Ji niekada nenusidėjo iš pat pradžių. Amen. Ji buvo įkliuvusi į spąstus. Suprantate?

Ten yra Tėvo Namai, kurių paruošti Jis yra išėjęs.

63 Šie atėjo per seksą ir per puolimą, ir privalės žlugti kartu su puolimu. Nesvarbu, kaip šį senolį bandote sulopyti, jis vis tiek puls. Su ja viskas baigta, nes ji yra pasmerkta, nes Dievas taip pasakė. Su ja yra viskas užbaigta. Dievas ją sunaikins. Jis taip pasakė. Bus visos žemės renovacija. Ar jūs tikite tuo? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.]

Pradžioje, kai žemė buvo gimdoma, kai Dievas atskyrė vandenį, iš pradžių, nuo žemės, kaip Jis tai padaro su vandeniu motinos įsčiose, ten gimė pasaulis. Taip. Ir žmonės pradėjo joje gyventi, kai Dievas juos ten patalpino. Ir tada jie pradėjo nuodėmiauti. Ir ji buvo pakrikštyta panardinimu Nojaus dienomis. Po to ji buvo pašventinta Kūrėjo Krauju, kuris nulašėjo ant jos.

O dabar tai yra kelias, kuriuo jūs einate per išteisinimą tam, kad tikėtumėte Dievu. Jūs buvote pakrikštyti atgailai arba jūsų nuodėmių atleidimui. Jūs išpažinote Dievui savo nuodėmes ir Jis atleido jums už jas. Ir jūs buvote pakrikštyti, kad parodytumėte, jog jums buvo... buvo atleista; išpažinote žmonių akivaizdoje ir parodytumėte pasauliui, kad jūs tikite, jog Jėzus Kristus numirė už jus. Ir jūs... Jis užėmė jūsų vietą ir dabar jūs stovite Jo vietoje. Jis tapo jumis tam, kad jūs galėtumėte tapti Juo.

Tuomet pašventinanti Dievo jėga išvalė iš jūsų gyvenimo visus [senus – Vert.] įpročius. Anksčiau jūs rūkėte, gėrėte, darėte netinkamus dalykus, melavote, ko tik nedarėte. Tuomet į jūsų gyvenimą ateina pašventinanti Jėzaus Kristaus Kraujo jėga ir visus tuos dalykus patraukia nuo jūsų. Jeigu nutinka taip, kad pasakote kažką klaidingo, nieko nelaukę pasakykite: „Luktelk minutėlę. Atleiskite man. Aš nenorėjau to pasakyti tokiu būdu“. Suprantate? Velnias ten paspendė spąstus. Tačiau jūs turite malonę tam, kad pasitaisytumėte, jeigu esate tikras Krikščionis pasakysite: „Aš suklydau“. Taip. Todėl dėl to... taigi...

64 Taigi, kitas dalykas, kurį gavote buvo Šventosios Dvasios ir Ugnies krikštas.

Taigi, Dievas, kai šis tūkstantmetis baigsis, Dievas pakrikštys šį pasaulį ugnies krikštu. Jis visas paskęs sprogiuose. „Dangūs ir žemė liepsnos“. Petras taip pasakė. Ir jis bus pakrikštytas ugnimi, įvyks globali renovacija. Ir po to ten bus nauji dangūs ir nauja žemė. Štai kada ten apsigyvens teisumas.

Štai kur mes būsime. Mes būsime pasikeitę iš mirtingų būtybių, iš laiko būtybių į Amžinąsias būtybes. Kai Dievo Žodis apšviečia mūsų sielas ir mes tampame Dievo sūnumis ir dukterimis, turinčiais atributus, Dievo genas yra mumyse tam, kad būtume Tėvo sūnumis ir dukterimis, Dievo Danguje, šaukiančiais: „Aba Tėve! Mano Dieve, mano Dieve, mano Tėvo Namuose“.

65 Taigi, senasis pasaulis privalo žlugti, nes jis kilo per seksą. Ir jis kilo per nepaklusnumą pradžioje. Ir mes gimėme čia per seksą, per puolimą ir tai privalo sugrįžti atgal tuo pačiu keliu į žlugimą. Bet tai, ką Jis dabar jums ruošia negalės žlugti, nes Jis tai taip padaro. „Aš išėjau...“.

O kas, jeigu mus taip ir reikėtų pasilikti šiame kūne? Ar jūs laimingi, kad yra toks dalykas kaip mirtis? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Taigi, argi tai nėra keista? Tačiau dabar, sakykime, pavyzdžiui...

Prieš kažkiek metų aš buvau mažas berniukas, o dabar esu vidutinio amžiaus vyras. Čia sėdi mano draugas, ponas Dauchas ir jis yra devyniasdešimt trijų metų amžiaus, sukako prieš kelias dienas. Pažvelkite į jį dabar. Toks būsiu aš už keturiasdešimties ar keturiasdešimt penkerių metų. Dabar pridėkite jam dar keturiasdešimt metų. Kas su juo būtų? Vienintelis...

66 Aš esu laimingas, kad yra kažkas, kas išleidžia mus iš šio ligonių izoliatoriaus. Yra atviros durys ir jos yra vadinamos mirtimi. Tame tarpduryje stovi Jėzus. Amen. Jis perves mane per upę. Jis perves mane pro tas duris. Ten tolumoje yra didelės durys, kurios yra vadinamos mirtimi. Ir su kiekvienu jūsų širdies dūžiu, jūs priartėjate vienu dūžiu arčiau jų. Ir aš vieną

dieną turėsiu prieiti prie tų durų. Jūs turėsite prie jų prieiti. Tačiau, kai aš prie jų prieisiu, aš nenoriu būti bailys. Aš nenoriu šaukti ir trauktis atgal. Aš noriu prieiti prie tų durų, įsisupti į Jo teisumo rūbą (ne manojo), Jo.

Per šitai aš žinosiu, jog: „Aš pažįstu Jį Jo prisikėlimo jėgoje“. Kad kai Jis pašauks, aš prisikelsiu iš numirusių tam, kad būčiau su Juo, išeičiau iš šio ligonių izoliatoriaus. Nesvarbu, kur šis kūnas bus paguldytas ir kur jis gulės, kas bebūtų, aš išeisiu iš čia vieną dieną, nes Jis man tai pažadėjo. Ir mes tikime tuo. Taip, pone. Jis ruošia Tokį, kuris negalės pulti.

67 Atkreipkite dėmesį į tai, kaip šiandien žemėje besilaukianti motina, kaip motinos organizmas reikalauja tam tikrų dalykų. Aš kalbu, spėju ir viliuosi, visiems suaugusiems, kurie supras. Motina, iki kūdikio gimdymo, jeigu jos kūne yra kažkoks stygius, ji pradeda norėti tam tikrų dalykų. Pažvelkite, kaip tėvelis...

Aš prisimenu kaip mes buvo auginami tokioje vargingoje šeimoje ir... ir mes beveik neturėjome ko valgyti, kai buvome vaikai. Daugelis jūsų išgyvenote tą patį.

Todėl kaip... prieš kūdikiams gimstant motina pradeda kažko norėti. Ir tėvelis turėjo nertis iš kailio, kad galėtų jai tai nupirkti. Suprantate? Tai ji, kūnui, jos kūnui, kalcis ir panašiai, reikalingas jos kūnui, ir vitaminai, kurių jai reikia. Jaunėlis formuojasi, suprantate, ir jam reikia tam tikrų dalykų, maisto kūdikiui, kuris turės gimti. Ir kaip tėvai stengiasi to duoti tam, kad kūdikis galėtų gimti kaip tik įmanoma sveikesnis ir laimingesnis. Ar matote kaip jūsų tėvai tai daro? Kai kažko prireikia, motina apie tai užsimena, suprantate, jos organizmo sistema yra taip sutverta. Ar suprantate? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Štai kaip kai čia kažko trūksta, turinčiam gimti vaikui, motina pradeda to norėti.

68 Dabar minutėlei sustokite. Kodėl mes turime prabudimus? Kodėl mes kartu susirenkame? Kodėl aš nuolatos priekaištauju žmonėms? Kodėl aš kviečiu jus, moteris sekmininkes: „Nustokite dėvėti kelnes, kosmetiką ir kirpti plaukus, ir kitus panašius dalykus“? Kodėl aš taip sakau? Nes senų laikų sekmininkai tokių dalykų nedarė. Tikrame Bibliiniame kelyje tokie dalykai nėra daromi. Jūs dėvite tuos šortus ir drabužius, kurie priklauso vyrams, ar jūs žinote, kad Biblijoje yra pasakyta, jog Dievui tai yra bjaurastis? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Tačiau mes tai leidžiame. Kodėl Šventoji Dvasia vis dar šaukia? Ji žino, kad šioje srityje yra stygius. Mes privalome būti pilname Jėzaus Kristaus ūgyje. Mes privalome būti Dievo sūnumis ir dukterimis. Mes privalome elgtis kaip Dievo vaikai.

69 Labai seniai buvo pasakojamas vienas pasakojimas. Aš pastebėjau vieną tamsiaodį brolių sėdintį gale. Pietuose anksčiau jie pardavinėjo vergus. Ir šitai... ten jie turėjo vergus, vergovės laikais dar prieš išsilaisvinimo deklaraciją. Ir jie tiesiog nueidavo ir įsigydavo juos, tie žmonės, tiesiog taip, kaip kad jie įsigytų antrų rankų automobilį iš prekiautojo. Jie išrašydavo pardavimo sąskaitas ir pardavinėjo žmonės tiesiog kaip kokius antrų rankų automobilius. Kartu su jais gaudavote ir sąskaitą.

70 Vieną kartą atėjo pirkėjas, brokeris. Ir jis ketino... Jis atvykdavo prie tų didelių plantacijų ir įsigydavo vergų. Ir jis atvyko į vieną didelę plantaciją, kurioje jie turėjo daug vergų ir jis norėjo pažiūrėti, kiek jų jie ten turėjo. Ir jie visi buvo ten, dirbo. Ir jie... jie buvo liūdni. Jie buvo toli nuo namų. Jie buvo iš Afrikos.

Jie buvo įsigiję juos iš ten. Būrai įsigijo juos ten ir pardavė kaip vergus, ir todėl jie buvo liūdni. Jie žinojo, kad daugiau niekada nesugrįš namo. Jie turės gyventi ir mirti toje šalyje. Ir jie turėjo, labai dažnai, jie nešiojosi rykštes ir plakdavo juos. Jie buvo savininko nuosavybė ir jis elgėsi su jais taip, kaip norėjo. Ir jie tiesiog... Jeigu jis norėdavo užmušti, jis užmušdavo. O jeigu jis, ko bepanorėdavo, jis tiesiog tai padarydavo. Tai vergovė, panašiai kokioje ir Izraelis buvo ir... ir daug tautų buvo priverstos vergauti. Ir jie tiesiog paimdavo tuos vargšus vergus. Ir jie tiesiog tarnaudavo. Jie verkdavo, žinote, nuolatos ir būdavo liūdni.

71 Tačiau jie pastebėjo vieną iš tų vergų, jaunuolį, jo krūtinė buvo ištiesta, jo galva iškelta štai taip. Jo niekada nereikėjo plakti. Niekada nereikėjo sakyti, ką jam reikia daryti. Todėl tas brokeris pasakė: „Aš noriu įsigyti štai šį vergą“.

Jis atsakė: „Jis neparduodamas“.

Jis pasakė: „Aš norėčiau jį įsigyti“.

Jis atsakė: „Ne. Jis neparduodamas.“

Pasakė: „Ar jis visų likusių bosas?“.

Pasakė: „Ne“. Pasakė: „Jis nėra bosas. Jis yra vergas“.

Jis pasakė: „Na, galbūt jūs kitaip jį maitinate nei visus likusius“.

Pasakė: „Ne. Jie visi valgo štai ten galeroje, kartu“.

Jis pasakė: „Kodėl šis jaunuolis taip stipriai skiriasi nuo visų kitų?“.

Jis pasakė: „Štai kame reikalas. Aš kurį laiką pats bandžiau tai išsiaiškinti. Tas jaunuolis, nors yra svetimšalis iš Afrikos, tačiau Afrikoje jo tėvas yra genties karalius. Ir, vis tik, jis yra svetimšalis esantis toli nuo namų. Jis vis tiek elgiasi kaip karaliaus sūnus. Jis žino, kad kitame krašte jo tėvas yra genties karalius. Ir dabar jis tinkamai elgiasi, nes jis žino esąs karaliaus sūnus“.

72 O, broli, sese, tu ir aš šiame pasaulyje, kuriame gyvename, elkimės kaip Dievo sūnūs ir dukterys. Čia mes esame svetimšaliai, tačiau mūsų elgesys turi atitikti Dievo įsakymus, kad mes esame Dievo sūnūs ir dukterys. Mūsų elgesys, mes turėtume elgtis ir daryti... ir visus kitus dalykus daryti pagal tai, kaip yra išdėstyta Dievo įsakymuose.

„Ir tai yra bjaurastis moteriai dėvėti drabužius, kurie priklauso vyrui“. Tai yra klaidinga ir nuodėminga: „Jai kirpti savo plaukus,“ – taip pasakyta Biblijoje: „...tokiai net yra neleistina melstis“.

Jūs paklausite: „O kodėl tu apie tai kalbi?“.

73 Kažkam aš užkliuvau; dideliam, gerai žinomam tarnautojui, ne taip seniai. Pasakė: „Broli Branhamai, ateik. Aš noriu tave pamokyti“. Pasakė: „Tu sugriausi savo tarnavimą“.

Aš pasakiau: „Ka?“.

Pasakė: „Taip rėkdamas ant tų žmonių...“.

Aš pasakiau: „Aš sakau...“.

Pasakė: „Aš tikiu tuo“. Pasakė: „Aš taip pat esu sekmininkas. Aš tikiu, kad moterims nepridera trumpi plaukai, jos neturėtų naudoti kosmetikos ir daryti visų kitų dalykų, kuriuos jos daro, išsidažyti veidu“. Pasakė: „Jos neturėtų to daryti. Bet, – pasakė, – Dievas tave pašaukė melstis už ligonius“.

Aš pasakiau: „Jis pašaukė mane pamokslauti Evangeliją“. Taip.

O jis pasakė: „Aš tikiu tuo. Bet, – pasakė, – ar tu taip manai?“.

Aš pasakiau: „Taip. Pažiūrėk, ką jūs turite, visas tas dideles programas televizijoje ir visą kitą. Aš neturiu niekam kitam atsakyti, tik Dievui“. Tai tiesa. Aš pasakiau: „Aš neturiu niekam kitam atsakyti, tik Dievui“.

Jis pasakė: „Aš... aš... aš... Tu sugriausi savo tarnavimą“.

Aš pasakiau: „Bet kuris tarnavimas, kurį Dievo Žodis sugriaus, turėtų būti sugriautas“. Tai tiesa. Tikrai taip. Būtent.

Jūs pasakysite: „Na, tu sugriausi jį“

74 Aš pasakiau: „O kas tuomet apie šiuos dalykus kalbės?“. Suprantate? Kažkas turi apie tai kalbėti. Kažkas turi stovėti už tai, kas yra Tiesa, nesvarbu, kokia skausminga Ji yra“. Ir draugai, kaip Krikščionys, kaip žmonės, kurie tiki, kad mes pateksime į Dangų, Šventoji Dvasia Pati parodys mūsų vietą Dievo Žodyje.

Jis pasakė: „Ar žinai, ką tau reikėtų daryti?“. Pasakė: „Žmonės tiki, kad tu esi pranašas“. Pasakė: „Tau derėtų mokyti tas moteris kaip gauti pranašystės dovanas ir panašius dalykus, ir didesnius, aukštesnius dalykus vietoj tokių smulkmenų“.

75 Aš pasakiau: „Kaip aš galiu mokyti jas algebros, jeigu jos dar nėra išmokusios abėcėlės? Jos netgi nesugeba atlikti paprasto dalyko, suprantate, žemiško dalyko, kaip tu joms galėsi kalbėti apie aukštus dalykus?“. Jūs net nepradedate nuo... Jūs norite pradėti nuo laiptų viršaus nepradėdami lipti nuo pirmo laiptelio. Dėl šios priežasties jūs puolate. Suprantate?

Pradėkite nuo apačios ir kopkite aukštyn Dievui jus vedant aukštyn. Suprantate? Susitvarkykite su savo gyvenimu ir sekite kiekvieną Žodžio dalelę, kurią Dievas paskyrė jums išpildyti.

76 Dabar susimąstykite kaip Dievas... Mums derėtų elgtis kaip Krikščionims. Mūsų elgesys turėtų būti Krikščioniškas. Nes čia mes esame svetimšaliai. Šie nėra mūsų namai. Ne. Mes tik laikinai buvome atvesti čia. Mes turėsime išeiti, kiekvienas iš mūsų, šįvakar.

77 Dabar susimąstykite. Jeigu Dievas iš Savo malonės paruošia motiną, prieš kūdikėliui gimstant, ji užsimano kažkokio vitamino ir motinos žodžiai prabyla: „Tėveli, aš... aš... aš noriu meliono arba arbūzo. Aš noriu dar kažko“. Tai net... Na, jis padarys viską, ką gali, kad tai gautų, nes jis yra įsitikinęs, jog nori, kad jo vaikas gimtų visiškai tobulas. Suprantate? Ir jis padarys viską, ką galės, kad tai nupirktų.

78 Tuo labiau Jis yra pajėgus tai padaryti! Jis yra Kūrėjas. Dabar susimąstykite, koks pajėgus Jis yra paruošti mums kūną, kad gyventume kaip Jo Paties šlovingame kūne, jeigu mes norime gyventi. Mumyse yra kažkas, kas kviečia gyventi. Ir mumyse yra kažkas, kas kviečia elgtis teisingai. Tuomet Dievas pašaukia ką nors ant pakynos arba prie sakyklos pamokslauti absoliučią Tiesą. Kodėl? Suprantate? Tai parodo jums. Tuomet, jeigu jūs esate tikras Dievo vaikas, jūs pradėdote šaukti: „Dieve, patrauk tai nuo manęs. Apipjaustyk mane nuo to. Patrauk šiuos dalykus nuo manęs“. Kodėl? Tai yra reikalinga jūsų dangiškiems Namams į kuriuos jūs keliaujate, kurių paruošti Jis yra išėjęs. Jūs turite būti tikra Kristaus Žodžio Nuotaka.

79 Prieš kelis vakarus aš pamokslavau apie auką atpirkimo dienomis. Aš pamokslavau apie vienintelę vietą, kurioje Dievas, vienintelę Bažnyčią, kurioje Dievas susitiks su žmogumi ir tai yra, Jis pasakė, vieta į kurią Ji įdėda Savo Vardą. Jis pasakė: „Aš nesusitiksiu su jais jokiaje kitoje vietoje, tik šioje vietoje, vartuose, kuriuose įdėsiu Savo Vardą“. Taigi, Jis nesusitinka su jumis metodistų vartuose, baptistų vartuose ar sekmininkų vartuose, ar jokiuose kituose. Bet Jis įdėjo Savo Vardą į Savo Sūnų. Jis pasakė: „Aš atėjau Savo Tėvo Vardu“.

Kiekvienas žmogus ateina ir kiekvienas vaikas ateina savo tėvo vardu. Jis... Aš gimiau su Branhamo pavarde, nes mano tėvas buvo Branhamas. Ir jūs gimėte su savo pavarde, nes tokia buvo jūsų tėvo pavardė.

Ir Jėzus, Sūnus, atėjo Tėvo Vardu. Ir Jis pasakė, kad Jis įdėjo Savo Vardą: „Šiuose vartuose aš įdėjau Savo Vardą, tai buvo auka“. Ir Jėzuje Kristuje yra vienintelė vieta, kurioje jūs apskritai galite atrasti bendravimą ir Dievo garbinimą.

Jūs pasakysite: „Na, aš priklausau bažnyčiai“. Tai visiškai nieko nereiškia. Jūs turite būti Kristuje.

Vienas denominacinis tarnautojas, kažkurį vakarą man pasakė, tarė: „Pone Branhamai, pažvelkite čia. Jėzus pasakė: 'Kas tik patikės'. Biblijoje pasakyta: 'Kas tik patikės, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus, yra atgimęs iš Dievo Dvasios'“.

80 Aš pasakiau: „Ar Biblija taip pat nesako, kad: 'Joks žmogus negali pavadinti Jėzaus Kristumi tik per Šventąją Dvasią?'“. Suprantate? Jūs negali priversti Bibliją meluoti. Viskas turi tiksliai atitikti.

Todėl jūs turite absoliučiai atgimti iš naujo, iš Šventosios Dvasios esančios jumyse, kas paliudija iš vidaus, jums pačiam, jūs žinote, kad Jis yra Dievo Sūnus. Ir tuomet, jeigu jūs esate... esate dalis; jeigu jūs esate Dievo vaikas, Dievo Žodyje; kaip jūs galite neigti Žodį? Kaip Šventoji Dvasia gali leisti jums patikėti religija, kad jūs turite padaryti kažką tokio, kai Biblija teigia priešingai? „Mes turime prisijungti prie bažnyčios ir padaryti tai, arba padaryti kitką,“ – kai tuo tarpu Biblija jums aiškiai sako, ką reikia daryti? Suprantate? Ir tuomet, kai jūs

Tai išvystate ir jūs tiesiog įsitveriate į Tai, tuomet jūs tik su Tuo ir išliekate. Tiesiog judėkite toliau ir tai tiesiog auga.

Kaip... kaip gyvybės užuomazga, kuri patenka į kiaušialąstę motinos įsčiose. Ir tuomet, kai tas kiaušinėlis pradeda vystytis, ir pradeda formotis gemalas, nėra taip, kad ten yra vienas žmogiškas gemalas, kitas šuns gemalas ir dar karvės gemalas. Ten yra tik žmogiškas gemalas.

81 Ir kai Dievo vaikas, kai tas iš anksto paskirtasis... Tai nėra labai tinkamas žodis, bet tai yra Dievas... Čia yra Dievo Biblija. Išankstinis Dievo žinojimas gali iš anksto paskirti, padaryti, kad viskas veiktų jo garbei. Kai ta iš anksto paskirta sėkla, kuria jūs buvote ir Dievas jus pašaukė, ir tas ereliukas iš sėklos ten būdamas išgirdo Dievo Žodį, tai pradeda augti, vienas Žodis ant kito, vienas prisideda ant kito, vienas prisideda ant kito. Tai nesusijungus su jokia religija.

82 Atkreipkite dėmesį. „Kasdien tuose vartuose jie turėjo valgyti košerinį maistą. Ir jų tarpe, septynių dienų metu, nebus raugo“. Ar tai tiesa? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Šie septyni periodai, tuomet, be raugo, be religijos, be jokių pridėjimų. Tai turi būti vien tik tai nerauginta duona. „Jūsų tarpe visiškai nebus raugo“. Vien tik raugas... Pats Žodis, tik Jis. O tas Žodis yra Dievas. Ir Dievas tapo kūnu Jėzaus Kristaus Asmenyje, o tai ir yra Vartai. „Tuose Vartuose Aš susitiksiu su jumis, garbinimui, kai jūs sekate Dievo įsakymus“.

83 Todėl, jeigu jūs sekate, šį vakarą, tiesiog ateikite, pasakykite: „Aš atiduodu Jėzui Kristui savo gyvenimą,“ – ir jeigu jūs dar nesate priėmę Šventosios Dvasios, įeikite į Tai. Jūs privalote tai padaryti. Jūs turite suaugti į Tai. Prašykite, kad Dievas pridėtų Žodį ant Žodžio, štai taip, kol jūs suaugsite iki pilno Dievo sūnaus ūgio, ar Dievo dukters.

Vis dar užsiimate pasaulio dalykais? Pirmame Jono sakoma: „Jeigu mylite pasaulį ar pasaulio dalykus, taip yra todėl, kad jumoje net nėra Dievo meilės“. Jūs buvote apgauti. Jumoje yra pasaulio meilė ir ji apgavo jus, velnias apgavo, sukraudamas ten daug dalykų ir parodydamas juos. Suprantate? Jūs negalite... Na, tuomet, jūs negalite iš Biblijos išimti nei vieno Dievo Žodžio.

Kas sukėlė pirmąją nuodėmę? Ne šiaip koks didelis, akivaizdus melas, bet dėl to, kad leva klaidingai išaiškino, velnias jai išaiškino vieną Žodį. Vienas Žodis nutraukė grandinę ir atsisakė priimti Vieną Žodį. Taip buvo Biblijos pradžioje.

Jėzus atėjo Biblijos viduryje. Jis pasakė: „Žmogus gyvens ne vien duona, bet kiekvienu žodžiu, išeinančiu iš Dievo burnos“. Tai yra visas Dievo Žodis. Ar jūs tikite, kad Tai yra Jo apreiškimas? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Viso Dievo Žodžio.

Tuomet Apreiškimo 22 Jėzus atėjo pas Joną, Patmo saloje. Ir Jėzus [tarė – Vert.]: „Aš, Jėzus, pasiunčiau savo angelą, kad paliudytų šiuos dalykus.“ Suprantate? Jei kas atims nuo To vieną Žodį arba pridės prie To vieną Žodį, Aš atimsiu jo dalį iš gyvenimo knygos“.

84 Ne šiaip pasakyti: „Na, aš... aš tikiu Jėzumi Kristumi, Dievo Sūnumi“. Tai yra gerai. Bet po to sujunkite Tai su likusia dalimi. Jūs pasakysite: „Aš buvau išteisintas. Aš padaviau ranką tarnautojui. Aš tikiu Jėzumi Kristumi“. Tuomet jūs turite atgimti iš naujo. Jūs privalote būti

pripildyti Šventąja Dvasia. Suprantate? Tiesiog aukite toliau, eidami toliau. Jūs suaugate iki Dievo sūnaus ir dukters ūgio. Tai bent!

Dievas yra pajėgus mus paruošti ir suteikti mūsų gyvenime šį troškimą – mes norime kažką išvysti. Kas iš jūsų čia nori daugiau Dievo? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Na, tai parodo, kad jūsų laukia kažkas daugiau. Suprantate? Jūs trokštate to. Jūsų nedideli gimdymo skausmai prasideda. Suprantate? Jums reikia daugiau tam, kad mes galėtume būti laimingi ir laisvi, ir tobuli. Mes turime tokie būti.

85 Kaip... kaip maža... maža gyvybės užuomazga būdama... Dievo prieglobstyje ir gyvybės užuomazga yra prie... motinos prieglobstyje. Dievas augina; ir išeina, yra išėjęs paruošti mums vietas, Amžinosios vietas, kad būtume su Juo; ne tokios vietas, kurioje yra ligonių izoliatorius, mirtis, nuodėmė, svetimavimas ir čia esantis pasaulio netyrumas. Jeigu jūsų protas yra į tai sutelktas, tai parodo, kad jis dar nėra turėjęs ryšio su Dievu. Suprantate? Jūs tik įsivaizduojate. Jūs esate protinėje iliuzijoje.

Jūs tik prisijungėte prie bažnyčios ir pasakėte: „Na, aš priklausau jai. Mano motina priklausė jai“. Galbūt tai ir buvo gerai tavo motinos dienomis, bet mes gyvename kitomis dienomis.

86 Veslio žinia niekada nebūtų... Jis tiesiog negalėjo priimti Liuterio. Liuteris tikėjo išteisinimu, bet Veslis turėjo pašventinimą. Pasirodė sekmininkai, jie negalėjo priimti tik išteisinimo, pašventinimo. Jie... atėjo dovanų atstatymo laikas. Dabar mes nuo to judame toliau. Suprantate?

Trys stadijos... išaugančio vynmedžio. Visų pirmą yra stiebelis, pasirodė Liuteris iš reformacijos. Gerai. Tai buvo kotelis. Stebėkite gamtą. Dievas ir gamta veikia išvien tąsoje, nes Dievas yra gamtoje. Suprantate? Po to pasirodė kitas, spurgas, žiedadulkės, metodistų periodas. Po to sekė sekmininkai, o, tai bent, tiesiog taip tobulai, suprantate, tiesiog kaip kviečio grūdas, atrodo, kad tai tikrai yra kvietys, kviečio grūdas. Atidarote jį, o ten kviečio nėra, visiškai nėra. Tai lukštas, jo nešėjas, bet ta Gyvybė vis dar formuojasi. Suprantate?

87 Tie anuomet Liuterio periode priėmė Liuterį. Ta Gyvybė pasireiškė, bet ji išėjo ir virto denominacija. Visų pirma, ką pastebėsite – tapo denominacija, kurios galas yra būti sudeginta. Suprantate? Stiebelis nudžiūna; jis yra tik nešėjas. Kai kurie iš jų vis dar bando pasilikti tame nešėjuje, stiebelyje, nieko apie Dievą nenučiuokia, yra mirę. Jie sako: „Na, pažvelkite, mes esame lapelis. Mes buvome kaip Liuteris“. Tai tiesa. Bet pažvelkite kokioje stadijoje tai yra dabar. Suprantate?

„Mes esame metodistai“.

Ir netgi: „Mes esame sekmininkai“. Tačiau pažvelkite į sekmininkus, kokie jie tampa šalti ir formalūs, kaip dauguma tiesiog išsiskirsto. Suprantate? Kas tai yra? Tai buvo tikros Sėklos nešėjas. Suprantate? Visi šie kiti buvo nešėjai, tačiau pavirto denominacija. Jeigu jūs pasakysite: „Aš sekmininkas,“ – tai Dievui nereiškia daugiau nei kad jūs pasakytumėte esąs Romos katalikas ar žydus, ar kas bebūtumėte.

88 Jūs turite atgimti, ta Gyvybė, kurią pernešė tas nešėjas. Nepasilikite stiebelyje. Nepasilikite sėkloje. Judėkite toliau link tobulos dalies.

89 Taigi, nepamirškite, ir kiekviena reformacija, kurią turėjome, visi tie liuteronai ir panašiai, trijų metų bėgyje jie virsdavo organizacija. Tai tiesa. Kiekvienas prabudimas trijų metų bėgyje virsdavo organizacija.

Pagalvokite kiek laiko šis vyksta, virš dvidešimt metų ir tai nepavirto jokia organizacija. Kodėl? Tai yra Sėkla, auganti, besiformuojanti po lukštu, štai taip. Guli, dabar ji turi gulėti Sūnaus Akivaizdoje, kad subręstų į šlovingą grūdą, į tokį, kuris krito į žemę iš pradžių. Tikroji Bažnyčia, kuri gulė į žemę, iš pradžių, sugrįžta atgal per stiebelį, kad išeitų į išorę, kita Bažnyčia, kai kombainas atvažiuos Jos paimti. Gyvybė, kuri krito žemėn Liuteryje, Gyvybė, kuri krito žemėn metodistuose, Gyvybė, kuri krito žemėn sekmininkuose, suaugęs ir vėl į grūdą. Ji visa tiesiogiai pereis į grūdą, suformuodama tobulą Jėzaus Kristaus Kūną.

90 Tiesiog lygiai taip pat, kaip saulė pateka iš ryto. Yra neįmanoma žiūrėti į gamtą ir nematyti jos liudijimo apie Dievą. Jums net nereikia Biblijos tam, kad sužinotumėte, jog Dievas yra. Gimsta saulėlė kaip silpnas kūdikėlis. Maždaug septintą valandą atsikelia, ruošiasi išeiti į mokyklą. Dešimtą ar vienuoliką valandą ji jau yra išėjusi. Dvyliką valandą ji pasiekia savo stiprumą. Trečią popietės valandą ji pradeda senti. Septintą ar aštuntą... penktą ar šeštą popietės valandą jos pečiai susikūprina. Ji miršta. Ar tai pabaiga? Ne. Ji vėl prisikelia kitą rytą. Gyvenimas, mirtis, palaidojimas, prisikėlimas!

91 Pažvelkite į lapus augančius ant medžių. Jie išauga geri, gražūs lapai; sukuria šešėlį; išleidžia vaisius. Toliau pastebėsite, kad ateina ruduo, juos paveikia mirtis; gyvybę suvaro žemyn į šaknis, vėl į žemę. Ar tai pabaiga? Kitą pavasarį ji vėl pasirodo tam, kad paliudytų. O! Tai nuolatinė gyvybė.

Tačiau, broli, sese, mes turime Amžinąjį Gyvenimą. Mes turime Amžinąjį Gyvenimą per šį Didingąjį, Kuris atėjo, yra išėjęs ir gali paruošti mums kūną. Ir šie augimo skausmai, kuriuos jaučiame, kaip kad jūs, moterys, jaučiate pasmerkimą dėl to, kaip elgiatės, jūs, vyrai, kurie laikotės įsitvėrę seminarijos doktrinų ir panašiai, jūs, kurie norite sakyti: „Aš... aš kartoju šį tikėjimo išpažinimą. Aš darau kitką“. Tačiau tiesiog jumyse ten yra kažkas, kai jūs išvystate atsivėrusias aklojo akis; kurčiuosius supran... akluosius... Visus šiuos pažadėtus dalykus. Suprantate Žodį pamokslaujama Jo jėgoje. Išvystate prostitutę iš gatvės, kuri tampa ledi. Išvystate... išvystate girtuoklį iš to išeinantį ir tampantį tikru Dievo šventuoju. Tai bent! Suprantate? Ten kažkas slypi, ten yra Gyvybė. Ir jūs pradodate jausti: „Na, galbūt man nederėtų to daryti“. Tačiau, suprantate, kas tai yra, tai yra kažkas, ko jūsų, anapus esančiam Kūnui, reikia. „Ateik“. Dievas turi vitaminus štai Čia, reikalingus kiekvienai to Kūno dalelei. Jėzus yra išėjęs paruošti vietas Dievo prieglobstyje; taip, pone, maža gyvybės užuomazga, Dievo sūnus, mažas Dievo sūnus ar duktė.

92 Jėzus prašė tik vieno dalyko, Savo maldoje Tėvui. Ar žinote, kas tai buvo? Vieno dalyko, po visos Jo aukos, kurią Jis atnešė čia žemėje, gyvenimo, kurį Jis nugyveno, kelio, kurį Jis nuėjo. Jis paprašė vieno dalyko: „Kad ten, kur Aš esu, kad jie taip pat galėtų būti“. Jis paprašė bendravimo su mumis. Tai vienintelis dalykas, kurio Jis paprašė Tėvo maldoje, jūsų

amžinos draugijos. Jeigu norite tai perskaityti, tai yra Šv. Jono 17, 24-oji eilutė. Tuomet, kaip tuo labiau mes turėtume Jo trošksti. Jeigu Jis troško...

Dabar pasiklausykite. Jeigu jūs iš tiesų esate atgimę iš Dievo Dvasios – tai jums yra pats svarbiausias dalykas. Suprantate? Tai nėra kažkokia taisyklių knyga. Jūs nepildote šiaip sau įstatymų ir panašiai. Jūs gyvenate iš Dievo malonės, Dievo Dvasios.

93 Esu dažnai tai sakęs. Kaip misionierius keliaudavau į užsienį. O kas, jeigu aš sukviesčiau savo žmoną, vaikus [pasakyčiau – Vert.]: „Dabar paklausykite manęs, vaikai! Paklausyk manęs, ponias Branham! Aš esu tavo vyras. Tu neturėsi jokių kitų vyrų, kol manęs nebus. Jeigu turėsi, sugrįžęs namo aš nudirsiu tau odą“? O... Suprantate?

Sutrepsečiau koja: „Vaikai, girdėjote ką pasakiau?“

„Taip. Taip, tėtuk. Taip, tėtuk“.

„Jeigu sužinosite nors apie vieną nusižengimą ar man pranešite?“. Suprantate? Suprantate? Taigi, na ir namučiai tai turėtų būti?

O kas, jeigu ji pasakytų: „Dabar tu pasiklausyk, pone. Dabar aš noriu tau šį tą pasakyti. Ponia Branhamai, aš esu tavo teisėta žmona. Tu taip pat neturėsi jokių kitų draugių, kol būsi išvykęs“. Taigi, na ir namučiai tai turėtų būti? Taigi, tai būtų kažkas siaubingo.

Mes to nedarome. Aš myliu ją ir ji myli mane. Kai ji sužino, kad aš turėsiu išvykti, ji žino, kad aš nevykstu, jeigu Viešpats manęs nepašaukia vykti. Mes atsiklaupiame ant grindų ir atsivedame šalia vaikus. Mes meldžiamės. Aš pasakau: „Brangus Dieve, pasirūpink mano kompanione, mano vaikais“. Jie pasako: „Dieve, pasirūpink tėveliu, kol mūsų nebus, kol jo nebus“. Ir po to mes einame...

94 Taigi, o kas būtų, jeigu išvykęs aš padaryčiau kažką klaidingo? O kas būtų, jeigu aš nusidėčiau, padaryčiau kažką klaidingo? Aš sugrįžčiau ir ateičiau pas šią savo vargšę žmonelę, atsistočiau ten ir pažvelgiau į jos veidą, kuris tampa raukšlėtas ir jos plaukai pradeda žilti, Aš priečiau prie jos ir pasakyčiau: „Brangioji, turiu tau šį tą pasakyti. Tu žinai, kad tave myliu“.

„Žinoma, Bili, aš žinau, kad tu mane myli“.

95 „Aš turiu papasakoti tau, ką padariau. Aš atsivedžiau namo kitą moterį“. Aš... aš pasakyčiau: „Ar tu atleisi man už tai?“. Aš tikiu, kad ji atleistų. Aš tikrai tikiu. Bet ar aš galėčiau taip pasielgti? Kai aš žiūriu, čia stovėdamas, matau tuos žilstančius plaukus ir žinau, kad ji stovėjo tarp manęs ir žmonių, ir aš žinau, kokia tikra žmona ji man buvo, ar aš galėčiau taip su ja pasielgti? Aš... aš jau geriau mirčiau nei sužeisčiau ją. Geriau mirčiau.

Ir jeigu taip yra fileo meilėje mano žmonai, tuo labiau mano agapė meilė yra stipresnė Dievui! O, aš nepadaryčiau nieko, kas Jį sužeistų. Tikrai ne. Aš... aš myliu Jį. Aš noriu daryti viską, ką Jis... Jis nori, kad aš padaryčiau. Aš noriu laikytis kiekvieno Žodžio, kurį Jis pasakė, nesvarbu, ką pasaulis pasakys. Jie, jie neketina Juo tikėti, bet kuriuo atveju. Aš noriu žinoti,

ką Jis man yra pasakęs daryti. Ir jeigu man kažko trūksta, aš noriu, kad Jis man tai duotų. Ir gyvenkime dėl Jo, susilaikydami nuo pasaulio.

96 Šis senas, žemiškas kūnas čia priėjo prie savo... Leiskite man jums pasakyti. Šis žemiškas kūnas apie kurį jūs tiek daug galvojate, mėgdžiojate Holivudą. Jūs esate taip arti jo. Bet ilgai netrukus jo ten daugiau nebus. Jūs prisimenate tai. Jūs jau girdėjote pranašystę, suprantate, kurią Viešpats man parodė: „Jis nugarmės žemyn“. Taip, pone. Atkreipkite dėmesį. Tai įvyks. Tiesiog stebėkite. Taigi, Tai dar nei karto nėra man pasakę ko nors klaidingo. Jeigu kas nors žinote, kad yra priešingai, aš jūsų išklausysiu. Aš nežinau kada ar kur, bet su ja viskas yra baigta. Teismas yra virš jos. Jai daugiau nebėra atpirkimo; tai jau praėjo. Suprantate?

97 Dabar atkreipkite dėmesį. Gyvenkime dėl Jo susilaikydami nuo pasaulio. Dabar pažvelkite. Jūs žiūrite televiziją, kai kurios iš jūsų, seserys, ir jūs einate ten ir užsinorite dalykų, jūs, jaunos moterys. Jūs esate jaunos. Aš žinau tai. Tačiau jūs esate Krikščionės. Suprantate? Jūs esate kitokios. Jūs nenorite būti tokios, kaip pasaulis. Jūs mylite pasaulį. Ir tai nėra vien tik jūs, jaunos; taip pat ir kai kurios iš jūsų, vyresnės. Suprantate? Na, kas tai padaro? Suprantate? Jūs žiūrite televiziją, jūs nueinate į parduotuvę, jūs pamatote tuos drabužėlius, kuriuos moterys dėvi, kurie yra bedieviški.

Ar žinote, kas nutiks Teismo Dieną? Galbūt jūs būsite visiškai ištikima savo vyrui, tačiau Teismo Dieną jūs turėsite atsakyti dėl atlikto svetimavimo. Jėzus pasakė: „Kas žiūri į moterį jos geisdamas, tas jau svetimavo su ja savo širdyje“. Ką reikės kaltinti? Jus. Suprantate? Jūs pateikėte save su tais šortais ir kelnėmis.

Viena moteris neseniai man pasakė, tarė: „Aš nedėviu šortų, broli Branhamai. Aš dėkoju Viešpačiui už tai. Aš dėviu ilgas, laisvas kelnes“.

98 Aš atsakiau: „Tai yra dar blogiau“. Tai yra blogiau. Tai tiesa.

99 Moteriai, jau yra beveik neįmanoma nusipirkti suknelę. Ji pasakė, viena moteris pasakė: „Na, jūs pasakėte tiesą. Neįmanoma nusipirkti. Nėra kur nusipirkti“. Tačiau jie vis dar pardavinėja medžiagas ir siuvimo mašinas. Suprantate? Todėl visiškai nėra jokio pasiteisinimo. Suprantate? Suprantate?

Tai viską parodo, sese. Aš esu tavo brolis. Ir aš esu Kristaus tarnas, kuris turės atsakyti Teismo krasėje už tai, ką šį vakarą čia kalbėjau. Suprantate? Jūs turėsite stovėti kaip kalta dėl svetimavimo, nes Dievo meilė ištekėjo iš jūsų širdies lauk. Jūs vis dar einate į bažnyčią. Galbūt jūs vis dar šokate Dvasioje. Galbūt jūs vis dar kalbate kalbomis. Ir su tais dalykais viskas yra gerai, bet tai dar nėra Tai, ko reikia. Ne, pone.

100 Prisiminkite, Biblijoje yra pasakyta: „Paskutiniuosiomis dienomis ateis melagingi Kristūs,“ – ne melagingi Jėzūs. Jie negalėtų išlikti ramūs šiuo atžvilgiu. Bet: „melagingi Kristūs,“ – melagingai pateptieji. Jie yra absoliučiai patepti Dvasia, Šventąja Dvasia, bet vis tiek yra melagingi. Suprantate? Yra du...

101 Jūs sudaryti iš trijų. Išorinis yra kūnas. Jūs turite penkis pojūčius, dėl kurių turite ryšį su savo žemiškais namais. Viduje yra dvasia. Ten yra penki pojūčiai: meilė ir sąžinė, ir taip toliau, su kuriais kontaktuojate. Bet to viduje yra siela.

102 Nepamirškite: „Lietus krenta ant teisių ir neteisių“. Tas pats lietus, kuris išaugins kviečio grūdą išaugina taip pat ir dagių. Suprantate? Kas tai yra? Tos sėklos viduje yra prigimtis ir ta prigimtis parodo, išreiškia save. Ji gali būti tame pačiame lauke, ten pat su piktžole. Piktžolė ir kvietys bus kartu, lygiai taip pat džiaugsis. Jo galva bus nusvirusi žemyn. Jis bus ištroškęs vandens. Pradėjus lyti dagius gali šaukti taip pat garsiai kaip ir kvietys gali. „Bet pagal jų vaisius juos pažinsite“. Suprantate?

103 Krikščionys, galbūt aš jūsų daugiau niekada nepamatysiu. Suprantate, praėjo daug metų nuo mano paskutinio apsilankymo čia. Galbūt aš daugiau jūsų nepamtysiu. Susiderinkite su Dievo Žodžiu. Pažvelkite į veidrodį.

Kaip vienas berniukas kadaise, visada gyveno kaime, niekada nebuvo matęs veidrodžio. Jis atvyko į savo... savo tetulės namus. Jis pradėjo laiptais lipti viršun. Jis pamatė veidrodį ir veidrodyje pamatė mažą berniuką. Jis toliau lipo viršun žiūrėdamas. Ir... ir jis pamojavo, ir mažas berniukas pamajuodavo. Ir jis vis žiūrėjo. Jis nebuvo savęs matęs veidrodyje. Todėl, kai jis užtektinai arti prie jo priėjo, jis apsisuko, tarė: „Na, mama, juk tai aš!“.

104 O kaip jūs žiūrite į Dievo veidrodį? Ar jis atspindi Dievo sūnų ar dukterį? Ar ten yra kažkas, kas, kai jūs Tai girdite, ar tai priverčia jus neapkęsti to žmogaus, kuris apie tai kalba? Ar ten yra kažkas, kas traukia, sako: „Aš žinau, kad šis žmogus yra teišus, nes tai yra Rašte“? Tuomet tai ir yra tie vitaminai, kurie yra reikalingi tam kūnui, kuris yra išrinktas ten būti, namai, kurių tam kitam reikės, kai ten pateksite. Suprantate? „Tie namai; jeigu mes nešiojome žemiškojo“.

105 Taigi, nepamirškite, mes per daug galvojame apie šį kūną. Mes rengiame jį įvairiausiais drabužiais. Mes darome tiek daug dalykų, kurie yra nereikalingi, vis keičiame ir keičiame, ir keičiame, darome visus tokius dalykus. Ir... ir, o, tiesiog visi tai daro.

Tegul tik kas nors pradės ką nors daryti. Jūs nudažote savo laiptus raudonai, nespėsite apsidaryti, ir Džounsai savuosius perdažo raudonai. Pakeičiate „Chevrolet'ą“ į „Ford'ą“ ir jie negali nustygti vietoje dėl to. Tai yra prisiderinimo laikas. Jūs... Jūs leidžiate moteriai ateiti į bažnyčią dėvint tam tikrą skrybėlę, žiūri, visos kitos moterys tokią įsigyja; ypatingai, jeigu tai yra pastoriaus žmona, suprantate, tik stebėkite, kas dės. Taigi, tai tiesa. Tai yra visiška tiesa. Tai yra prisiderinimo laikas. Broliai, tai turėtų būti prisiderinimo laikas... Ir visi šie... visi šie dalykai yra... yra su tikslu.

Man nerūpi ar mano švarkas dera prie mano kelnių. Ir man tenka dėl to vargti. Mano žmona ar mano marti, kažkuri, turi man pasakyti koks... koks kaklaraištis geriau dera. Man... man nesvarbu ar jis dera, ar ne. Aš noriu, kad mano išgyvenimai atitiktų Dievo Žodį. Štai kas svarbu, nes štai kur aš turiu gyventi; o ne kažkur ant kampo su Džounsais, bet ten Šlovėje, kur Jėzus yra išėjęs paruošti mums vietas. Taip, štai ko mes norime. Taip, pone. Susilaikykite nuo visų šių dalykų.

106 Ši sena, žemiška padangtė čia, ar žinote, kas tai yra? Šis kūnas yra kaip senas paltas, kurį dėvite, paltas, kurį kadaise dėvėjote. Tačiau dabar jūs turite tokį, kuris yra daug geresnis, ano jūs daugiau nebenaudojate. Ką jūs padarote? Jūs pakabinote jį spintoje, nes turite geresnį. Jūs turite geresnį palto. Jis yra daug naujesnis už tą, kurį anksčiau dėvėjote, kuris yra sudėvėtas. Ką? Tai yra apdaras. Jūs esate jo viduje. Ką padarė tas apdaras? Jis nešiojo jūsų atvaizdą. Suprantate? Bet dabar jums jo daugiau nereikia. Jūs pakabinote jį. Tai skarmalas.

Ir taip yra su šiuo senu kūnu, jumis, jis nešiojo dangiškojo atvaizdą. Vis tik, tai nesate jūs. Jūs esate to kūno viduje. Jūs, Dievo Dvasia yra to kūno viduje. Štai kas priverčia išorinį paklusti, nes vidinis jam vadovauja, suprantate, suderina jį išvien su Dievo Žodžiu; jūsų vidus, jūsų paties, jūsų būties.

Šis kūnas yra tik senas paltas. Ir vieną dieną, ką jūs su juo padarysite? Nes jūs buvote... tik kurį laiką pabuvojote jame kaip drabužyje. Tai yra kaip žemiškas drabužis; šis kūnas. Jūsų... jūsų tikrasis kūnas, jūsų tikrasis aš, yra viduje šio seno palto, kurį jūs vadinote Viljamu Branhamu, ar Siuzi Džouns, ar dar kuo kitu. Suprantate? Vieną dieną jis bus pakabintas žemės prisiminimų salėje. Jūs paguldysite jį ten į kapą ir kažkas uždės ant viršaus antkapį: „Čia ilsisi gerbiamasis toks ir toks arba Jonas toks ir toks, ar kitoks“. Jis gulės ten kaip prisiminimas apie jus. Tik žmonės jus jame matė. Bet tai, kas jūs buvote, tikrasis jūs, buvo jo viduje. Tačiau senasis paltas, jis pats, tik „nešiojo dangiškojo atvaizdą“.

O, žmonės, ar jūs iš anksto užsiregistravote paltų pakeitimui? Ar jūs iš anksto užsiregistravote į Dangų? Nepamirškite, jūs privalote būti užsiregistravę. Be registracijos vidun nepateksite.

Aš dabar kalbu su jumis šiuolaikine kalba, kad jūs suprastumėte. Jeigu jūs atvyksite į viešbutį, pasakysite: „Na, aš turėjau...“.

107 „Ar jūs atlikote registraciją? Na, mums labai gaila. Visos vietos užimtos“. Jūs liksite šalti lauke dėl to, kad neatlikote išankstinės rezervacijos.

Ir jeigu jūs prieisite prie savo gyvenimo kelionės pabaigos neturėdami išankstinės registracijos, ten nebus To, kuris jus pasitiks. Jūs turėsite atsitraukti į tamsią amžinybę, kurioje bus šauksmas ir raudojimas, ir dejonės ir dantų griežimas. Jūs privalote. Jūs negalėsite patekti į Miestą, jūs, nes nebūsite iš anksto užsiregistravę. Jūs turite tai turėti tam, kad įeiti į miestą į kurį yra išėjęs Jėzus paruošti jums vietas. Nepamirškite, jūs privalote būti iš anksto užsiregistravę ir vilkėti išgelbėjimo drabužius. Kitaip negalėsite.

108 Iš Mato, aš čia turiu Rašto vietą. Aš seku Rašto vietą, Mato dvi... 22:1 iki 14. Aš neturiu laiko jai perskaityti, nes jau darosi vėlu. Aš per ilgai jums kalbėjau. Bet nepamirškite, karalius pasiuntė ir paruošė vakarienę. Jis papjovė savo jaučius ir... ir paruošė nupenėtus gyvulius ir viską, paruošė didelę vakarienę. Ir jis išsiuntė ir pakvietė daugelį ateiti.

Vienas pasakė: „Na, žinai, galų gale, aš priklausau štai tiems.. „Ir aš turiu tai“. „Aš turiu užsiimti savo ūkiu“. Ir kitas darė daug kitų dalykų. Ir jis dar kartą siuntė ir jie piktai su jais pasielgė. Ir galiausiai... Tai buvo žydų karta, kuriai kalbėjo Jėzus. Jie turėjo užsiimti kuo kitu.

Tuomet galiausiai jis išsiuntė: „Ir pasakykite... Eikite. Tiesiog ne... Tiesiog priverskite juos. Eikite į gatves ir vieškelius, ir visur, ir priverskite juos ateiti“. Ir po to suprato, kad jo namai buvo... Jo vestuvių vakarienė turėjo prasidėti. Ten buvo svečiai.

Ir tada jis ten rado žmogų, kuris nevilkiėjo vestuvių drabužio. Jis norėjo laikytis įsikibęs į seną palatą. Ir pažvelkite į tai, ką jis pasakė. „Drauge, po to, kai aš pakviečiau tave į savo vestuvių vakarienę, ir aš pakviečiau tave ir išsiunčiau tau pakvietimą, kad ateitum!“.

109 Ir jeigu jūs esate kada nors buvę rytų šalyse, apie kurias aš pamokslavau daug kartų, ta vestuvių vakarienė tebevyksta lygiai taip pat kaip ir anksčiau. Jaunikis, kuris... visi... jis žino svečių skaičių, kurį pakvies. Greičiausiai, broli Kopai, greičiausiai tau teko tai pamatyti Indijoje. Suprantate? Jie turi tam tikrą svečių skaičių, kurį pakvies; sakykime jis pakvies trisdešimt svečių.

Taigi, jaunikis turi parūpinti drabužius. Jis turi juos parūpinti dar prieš pirmam svečiui pasirodant prie durų. Ir jūs ateinate su savo pakvietimu. Jis apžiūri jūsų pakvietimą ir apvelka jus drabužiu, mantija. Nes kai kurie iš jų yra turtingi ir kai kurie iš jų yra vargšai, ir kiti dar kitokie, tačiau vilkėdami tas mantijas jie visi atrodo vienodai. Jie atrodo vienodai.

Ir jūs turite būti vienodi. Jūs negalėsite pasakyti: „Aš esu metodistas štai čia. O aš presbiterijonas štai čia“. O, ne. Jūs visų pirmą net vidun nepateksite. Suprantate?

Jūs turite įeiti per Duris. Jėzus pasakė: „Aš esu Durys į avidę“.

„Aš sekmininkas. Aš tas. Aš anas“. Tai visiškai nieko nereiškia.

Jūs įeinatė per Duris. Ir jeigu jūs įeinatė per tas Duris, jūs gaunate tą mantiją.

110 Taigi šis žmogus, kai jis pasakė: „Kaip čia patekai, drauge?“. Suprantate?

Tai parodė, kad jis įėjo kažkokiu kitu keliu, ir įlipo per langą, įėjo per galinį įėjimą, bet ne per duris; ne per Duris, tuo keliu, kuriuo Jėzus atėjo, per savęs paaukojimą; atiduodamas viską, kas jūsų, Dievui ir nuėjo į Kalvariją, ir buvo nukryžiuotas su Juo. Ir vėl prisikėlė tam, kad vilkėtų Jo drabužius, aukos ir mirties pasaulio dalykams.

111 „Jeigu mylite pasaulį ar pasaulio dalykus, Dievo meilės nėra jumyse.“ Suprantate? Jeigu jūs vis dar turite pasaulio meilę, norite elgtis kaip pasaulis ir daryti dalykus kaip pasaulis; jūs stengiatės... jūs esate... Visgi jūs esate bažnyčioje, tačiau sklype esate dagišius kartu su kviečiais; šaukiate kartu su jais, džiūgaujate kartu su kitais. Visi dvasiniai palaiminimai neabejotinai yra ant jūsų.

Jūs pasakysite: „Na, aš pranašauju“. Pranašavo ir Kajafas. Pranašavo ir Balaamas. Tai neturi nieko...

112 „Aš gavau krikštą, Šventosios Dvasios“. Tai vis dar neturi nieko bendro su tuo. Tai jums yra tik laikina dovana.

Tikroji dovana yra jūsų, ten giliai esanti, siela, suprantate, kuri atgimė iš Dievo, ir kuri viską valdo pagal Dievo Žodį ir Dievo valią. Ir ten jūs augate, suprantate, tuomet jūs esate Dievo

sūnus ir duktė. Jūs esate Dievo vaikas. Ir šie dalykai jums augant... Kaip motina, dabar jūs esate žemės viduriuose, stengiatės gimti. Jūs esate Dievo sūnus, kuris reiškiasi ir jūs matote Žodį sakantį: „Tu turi daryti tai. Tu turi atgimti iš naujo“.

„Na, aš juk priklausau bažnyčiai“. Tai visiškai nieko nereiškia. Suprantate?

„Aš metodistas; mano mama“. Tai buvo gerai tavo motinai.

113 „Na, aš netgi esu sekmininkas. Aš priklausau...“. Tuomet, jeigu jūs nesusiderinate su Žodžiu, ten kažkas yra netvarkoje. Suprantate? Tuomet, matote, jūsų tikras tėvas nėra Dievas. Suprantate? Nes, ta tikroji pradžia jūsų sieloje, dar net prieš atsirandant dvasiai, tai buvo jūsų siela. Jeigu ta siela nekilo iš Dievo, tuomet tai nebuvo gyvybės užuomazga iš Dievo, iš pat pradžių. Jūs esate apgautas. Jūs esate piktžolių sklype ir turite pasaulietišką liudijimą apie augančias piktžoles. Elgiatės kaip pasaulis, mylite pasaulį – taip yra todėl, kad jumyse net nėra Dievo meilės.

114 Ir dabar čia, paskutiniuosiomis dienomis bus melagingai pateptieji, ne melagingi Jėzūs. Jie to nepakeltų. Bet „melagingai pateptieji“. Jie yra patepti, taip pone, bet jie yra anti-Kristas. Jie yra patepti Dvasia tam, kad rodytų ženklus ir stebuklus, kuriuos Kristus darė, bet jie nesusiderins su Jo Žodžiu. Suprantate?

„Daugelis ateis pas Mane aną dieną ir sakys: ‘Viešpatie, argi mes nepranašavome ir neišvarinėjome velnių tavo Vardu?’“.

Jis pasakys: „Pasitraukite nuo Manęs jūs, neteisybės darbininkai. Aš niekada jūsų nepažinojau“.

“Aš buvau sekmininkas, Viešpatie. Šlovė Dievui! Aš šaukiau. Aš kalbėjau kalbomis. Ir aš dėjau rankas ant ligonių ir gydžiau juos, išvarinėjau velnius“.

„Pasitraukite nuo Manęs jūs, neteisybės darbininkai. Aš niekada jūsų nepažinojau“.

115 Ar suprantate, ką turiu omenyje? O, vaikeliai, ar jūs matote, koks yra šio vitamino poreikis šį vakarą, to kažko? Ten anapus laukia kūnas. Ten yra laukiantis kūnas, kurį gausime. Žmonės, nebūkite apgauti. Nebūkite apgauti. Velnias yra apgavikas. Netgi... dėl vestuvių drabužio, jūs privalote Jį vilkėti. Privalote vilkėti.

116 Dabar mes esame vakaro laike. Žemiškas kūnas jau dabar yra pasiruošęs sunykti ir mes ruošiamės pereiti į Dangiškąjį. Ir dabar mes jaučiame neįprastą kvietimą, Dievo, pereiti į tą didį Edeną. Ir prieš mums galint čia gimti, mūsų kūneliai reikalavo kažko, kas... kas mums turėjo būti duota, nes kitaip čia būtume gimę ligoti, jeigu nebūtume to gavę. Pas Dievą ten nėra jokių negalių. Jie yra, visi iki vieno, tobuloje padėtyje, Nuotaka visiškai tokia pati kaip Jaunikis, Žodis pasireiškęs Savo laiku. Dieve suteik tai, šį vakarą, vaikai, kiekvienam iš jūsų! Yra Dangus į kurį turime eiti. Yra pragaras nuo kurio turime laikytis atokiai.

117 Taigi, daugelis iš jūsų žino, kad Viešpats man leidžia matyti regėjimus, mačiau tūkstančius jų. Didžiausias dalykas... Aš anksčiau bijojau mirties. Maždaug prieš tris metus jūs matėte pas krikščionis verslininkus: „Už laiko uždangos“. Aš suprantu, kad galbūt aš

nenugyvensiu iki šios nakties galo. Galbūt aš daugiau niekada gyvenime jūsų čia nepamatysiu, bet tai yra tiesa. Aš... aš nežinau ar galėčiau tai pavadinti regėjimu, ar kas tai iš viso buvo.

Vieną rytą, neseniai, aš tiesiog... aš tiesiog prabudau. Buvau sugrįžęs po tarnavimų. Ir mano žmona šalia gulėjo, miegojo. Aš paklausiau: „Brangioji, ar tu nemiegi?“. Jis vis dar miegojo. Aš žinau, kad mums reikėjo keltis tam, kad suruoštume vaikus mokyklai.

Ir aš sunėriau rankas už galvos štai taip ir aš pasakiau: „Na, žinai, Bili Branhamai, ar žinai, kad tau jau virš penkiasdešimt? Tu... jeigu tu ketini ką nors padaryti dėl Viešpaties, tau derėtų paskubėti, nes tau liko ne per daugiausiai laiko“. Aš pamaniau: „Na, aš viliuosi, kad dar būdamas gyvas išvysiu Viešpaties Jėzaus Atėjimą“.

Aš visada taip įsivaizduodavau, kad... kad kai mes numirštame, aš pamatyčiau... kaip... vat brolių štai čia. Aš pasakyčiau... „Taip, tu pamokslavai mano bažnyčioje, vieną vakarą, ten žemai žemėje, broli Branhamai“. Bet jis... jis būtų tik dvasia, aš negalėčiau paspausti jam rankos, nes jo ranka būtų ten kape, supuvusi, suprantate; taip pat ir manoji. Aš anksčiau taip apie tai galvoju.

118 Tačiau tą rytą, kai aš pajaučiau, kaip Kažkas ant manęs nužengė... ir aš pamaniau... [prastai kaip kad kai pasirodo regėjimas. Ir aš pažvelgiau ir aš... aš įsižiūrėjau. Aš maniau: „Tai bent! Kas tai?“. Ir aš pamačiau dideles, žalias kalvas. Ir iš visur rinkosi jaunos moterys, dešimtys tūkstančių ir šimtai tūkstančių. Ir jos visos rinkosi, jų nugaromis driekėsi ilgi plaukai, vilkėjo baltus drabužius, basos, šaukė, rėkė: „Mūsų broli!“.

119 Aš... aš pamaniau: „Taigi, tai yra keista“. Aš atsigrėžiau ir apsidairiau. Ir štai ten aš gulėjau ir ten buvo mano žmona, gulėjo ten ant lovos. Ir aš pasakiau: „Tai, ar žinai ką? Aš numiriau“. Aš pasakiau: „Štai... štai kas nutiko. Aš... aš numiriau“. Ir aš pasakiau: „Greičiausiai mane ištiko širdies smūgis ar kažkas panašaus. Aš numiriau. Štai ten guli mano kūnas“. Aš tiesiog gulėjau ten sunertomis už galvos rankomis štai taip, nei kiek nekrutėdamas. Aš pamaniau: „Atstumas nuo manęs yra mažesnis nei dvidešimt pėdų“. Ir štai ten aš buvau, žiūrėjau. Aš pamaniau: „Tai... Ten mano žmona. Ten, viskas yra ten. Ten kabo mano marškiniai ant tos lovos kojose“. Ir aš pamaniau: „Štai kur aš“.

120 Aš dar kartą apsidairiau ir visos tos moterys rinkosi. Ir jos... Aš pažvelgiau, ėjo iš šios pusės ir ten pasirodė mano broliai. O! Jie tikri. Jie visi atrodė esą jauni vyrai. Jie šaukė: „Mūsų brangus broli!“ . O, aš nežinojau ką ir galvoti.

121 Aš pamaniau: „Tai keista“. Aš įsižiūrėjau ir pamačiau, kad aš nebuvo senas. Aš buvau jaunas. Aš pamaniau: „Tai yra keistas dalykas“. Aš pamaniau: „Ar tai regėjimas?“. Aš įkandau sau į pirštą. Ir pamaniau: „Ne. Tai nėra toks regėjimas, kokius esu anksčiau matęs“.

122 Tuomet ten Kažkas pradėjo su manimi kalbėti iš aukščiau ir pasakė: „Tu susirinkai su savo žmonėmis“.

Aš pamaniau: „Su savo žmonėmis? Ar jie visi Branhamai?“.

123 Jis pasakė: „Jie yra tie, kuriuos tu atvertei į Kristų“. Ir šios moterys...

Jūs žinote, kad mane visada laikė, jie vadindavo mane „moterų neapkentėju“, bet aš toks nesu. Suprantate? Nes aš tikiu.... aš... aš... aš nemėgstu amoralių, nepadorių. Man patinka tikros, neapsimestinės seserys priklausančios Kristui. Jeigu taip yra, gerai.

124 Aš nuo vaikystės turėjau randų. Aš žinau kokių įvykių metu tai su manimi atsitiko. Bet visame tame tai... tai buvo Dievas, kuris darė, formavo mane šiai valandai. Suprantate?

125 Aš manau, kad nėra nieko mielesnio už tikrą, neapsimestinę sesę. Jeigu Dievas galėtų duoti vyrui ką nors geresnio už išgelbėjimą, Jis duotų jam žmoną. Suprantate? Ir taip, tuomet, jeigu Jis būtų galėjęs duoti ką nors geresnio, Jis būtų taip ir padaręs. Bet po to, kai pamatai į ką kai kurios iš jų pavirsta ir net nesielgia kaip žmona, neištikimos savo santuokos įžadams ir savo vyrams tuo pat metu. Nepamirškite, tol kol esate gyvos, jūs esate įsipareigoję vienas kitam. „Ką Dievas sujungia žemėje, taip pat yra sujungti Danguje“. Suprantate?

126 Ir taip, kai aš... aš tai pamačiau... Ir tos moterys pribėgdavo ir rankomis mane apsikabindavo, ir apkabindavo mane ir vadino mane „broliu“. Taigi, jos buvo moterys, tačiau toje vietoje niekada negalės būti nuodėmės. Suprantate? Jos buvo moterys. Tačiau suprantate, iš ko mes dabar sudaryti... moteris turi liauką, moterišką liauką, ir vyras turi vyrišką liauką, tai skirta vaikų auginimui. Ten to nebus. Ten bus tik vieno tipo liauka, tačiau jie vistiek išlaikys savo pavidalą. Žemišką atvaizdą, kurį jie nešiojo čia, jis bus ten, bet ten niekada negalės būti nuodėmės. Jūs visi būsite tokie patys. Ten daugiau niekas vaikų neaugins. Suprantate? Tai tiesa. Viskas bus tokiu būdu. Ir taip aš pažvelgiau ir tos moterys...

127 Ir jie pakėlė mane. Tie broliai pasodino mane vienoje vietoje. Aš paklausiau: „Kodėl tai darote?“.

Jis pasakė: „Žemėje tu buvai lyderis“. Ir aš pasakiau... ir pasakiau: „Tu... Štai šitie žmonės“.

128 Ir ten buvo viena moteris, kuri priėjo. Ji tarė: „Mūsų brangus brolis“. Viena gražiausių moterų!

Kai ji praėjo, šis Balsas sustojo, pasakė: „Nejaugi jos neprisimeni?“.

Aš atsakiau: „Ne“.

Pasakė: „Tu atvedei ją pas Kristų, kai jai buvo virš devyniasdešimties“. Suprantate? „Ar dabar supranti, kodėl ji sako: 'brangus broli'?“.

Aš pasakiau: „Na, ar... ar tu išeini...“.

Pasakė: „Ne. Mes laukiame čia“.

Aš pasakiau: „Na, jeigu aš iškeliavau anapus, aš noriu pamatyti Jėzų“.

Pasakė: „Tu dabar negali Jo pamatyti“. Tai yra Rašto vieta, pasakė: 'Sielos yra po aukuru'. Jis yra šiek tiek aukščiau. Vieną dieną Jis sugrįš. Mes sugrįšime į žemę. Čia mes nei valgome, nei geriame“.

129 Aš pasakiau: „Nejaugi aš galėjau šito bijoti? Na, tai...“.

Nėra tokio žodžio, kuris tai apibūdintų, draugai. „Tai tobula,“ – nei... nei kiek to neperteiktų... „tai stulbina“. Nėra tokio žodžio anglų kalboje, kurį žinočiau, visiškai nei vieno žodžio, kuris galėtų išreikšti, kas tai yra. Tai yra aukščiau visko, ką aš žinau. Jis buvo ten. Ten nebuvo ligos, jokio liūdesio. Tu negalėjai ten mirti. Tu negalėjai nuodėmiauti. Tai buvo tiesiog tobula, tiesiog tobulai. Draugai, jūs privalote, jūs privalote to nepraleisti. Nepamirškite.

130 O kai aš buvau mažas berniukas, aš mačiau regėjime pragarą, būdamas berniuku. Ir jūs žinote kaip damos šiandien, arba moterys (nes dama taip nesielgtų), išsidažo akis taip, kad atrodo kaip vilkai ar kažkaip panašiai, tie melsvi dalykai po jų akimis. Aš mačiau tai. Aš grimzdau... Į mane šovė, kai buvau mažas berniukas ir aš gulėjau, buvau prie mirties ligoninėje. Ir aš visada žinojau, kad Dievas yra.

Aš prisimenu pačią pirmą maldą, kuria bandžiau melstis. Vienintelis dalykas, kurį galėjau pasakyti... Aš... aš dar nesu to pasakojęs. Aš tiesiog jaučiu, kad dabar pat turiu tai papasakoti. Aš buvau pašautas, gulėjau ten, buvau prie mirties lauke. Ir vienintelis prašymas, kurį turėjau Dievui, aš pasakiau: „Tu žinai, Viešpatie, aš niekada nepaleistuvavau“. Suprantate? Kaip mažas, jaunuolis maždaug penkiolikos metų amžiaus aš stengiausiai gyventi teisingai. Ir aš pasakiau: „Aš gyvenau švariai“. Ir tai buvo viskas, ką galėjau pasakyti. Tai buvo visi nuopelnai, kuriuos galėjau Jam pasiūlyti.

131 O po to gulėdamas jau ten, kai daktaras nuo manęs nuėjo, aš pajaučiau kaip grimztu į tamsią amžinybę ir taip atrodė. Aš šaukdamas kviečiau tėveli: „O, tėveli, padėk man“. Ten tėvelio nebuvo. „Mama, padėk man“. Ten mamos nebuvo. „Dieve, padėk man“. Ten Dievo nebuvo. Tai buvo nesibaigiantis, siaubingas, o, košmaras. Degantis, liepsnojantis pragaras būtų malonumas palyginus su tuo. Ir ten krisdamas aš pamaniau: „O, tai bent!“ . Vis toliau ir toliau štai taip. Aš patekau į vietą, kurioje buvo dūmai ir tamsu, ir bloga. Ir, o, koks jausmas! Man tai buvo mirtis.

Ir aš galėjau matyti kaip tos moterys prie manęs prieina, su štai taip išdažytomis akimis. Taigi nepamirškite, tai buvo prieš keturiasdešimt penkis metus, maždaug prieš keturiasdešimt metų, kažkur. Ėjo, jos ėjo: „O-o-o! O-o-o! O-o-o!“.

Aš pasakiau: „Ar aš turėsiu čia būti amžinai“.

„Amžinai“.

132 Aš pasakiau: „O Dieve, jeigu Tu mane iš čia išleisi, aš... aš... aš daugiau niekada Tavęs nesigėdinsiu“. Aš niekada nesigėdinsiu. Dieve, prašau suteik man galimybę“.

Visų pirma pastebėjau, kad pajaučiau, jog pradėdu atsitokėti. O daktaras buvo sunerimęs, nes mano širdis plakė tik septyniolika kartų per minutę. Ir aš jau buvau netekęs daug savo kraujo ir panašiai, gulėjau savo kraujyje. Ir aš svarsčiau ar vieną dieną taip atsitiks.

133 Maždaug prieš du metus, kai persikėliau į Tuksoną aš buvau su savo žmona „Džei Si Penei“ [J. C. Penney's (angl. k.) – Vert.] parduotuvėje. Aš sėdėjau ten štai taip ir mano galva buvo palenkta žemėn, laukiau. Nes, jūs žinote kaip damos, jos ilgai apsipirkinėja. Ir aš... aš sėdėjau ten su žemyn palenkta galva, štai taip. O eskalatorius kilo aukštyn. Ir juo kilo vienos iš tų moterų, su šlapių plaukų šukuosenomis, jūs žinote, kokios joms patinka, štai tokios. Kilo aukštyn su tomis išdažytais akimis štai taip. Ir jos kalbėjosi ispaniškai. Ir štai tai buvo ten. Visas regėjimas iš naujo pasikartojė. Tai buvo ten: „O-o-o! O-o-o!“.

134 Broli, sese, leisk man tau šį tą pasakyti. Dabar tai gali skambėti juokingai, bet kai ten patenki... Tai yra rimtas dalykas. Niekada neikite tuo keliu.

135 Aš, kaip pagyvenęs žmogus, tarnautojas, aš pamokslavau visame pasaulyje, turiu milijonus draugų, bet žinau, kad turėsiu su jumis stovėti anapus. Pasitraukite nuo pasaulio dalykų. Ir jeigu jumoje yra kažkas, kas skatina jus norėti elgtis taip, kaip jūs elgiatės, jeigu turite savyje pasaulio dalykus, nepamirškite, jūs nesate Dievo. Jūs esate tik bažnyčios narys, iki to kvietimo; to gilaus, Gelmės kvietimo. Suprantate?

136 Kaip prieš atsirandant pelekui ant žuvies nugaros, pirma ten turėjo būti vanduo, kuriame ji galės plaukioti arba ji iš vis nebūtų turėjusi peleko.

Prieš atsirandant... medžiui pradėdant augti žemėje, ten turėjo būti žemė arba ten nebūtų atsiradęs joks medis augimui žemėje. Medžiui nebūtų jokios priežasties... ir padaryti taip, kad tai egzistuotų kartu.

137 Prieš atsirandant kūriniui, ten turi būti Kūrėjas. „Palaiminti yra tie, kurie alksta ir trokšta teisumo“. Suprantate? Mumyse yra kažkas. Neseniai jūs pakėlėte savo ranką: „Aš noriu daugiau Dievo“. Suprantate? Yra kažkas, kas turi poreikį.

Bet jeigu jūs mylite pasaulį, einate tuo keliu, pasaulio dalykų, pasaulio kelionėje jūs dalyvausite ir puolime jūs būsite. Suprantate? Išeikite. Jūs esate Karaliaus sūnūs ir dukterys, Karaliaus. Būkite damomis ir džentelmenais. Vaikščiokite kaip Krikščionys. Gyvenkite kaip Krikščionys. Elkitės kaip Krikščionys. Nepamirškite, aš susitiksiu su jumis Teismo krasėje su šiomis pastabomis. Suprantate?

138 Pažiūrėkite į savo veidrodį, šį vakarą, ir pamatykite. „Kuriuo keliu aš einu? Ar Jėzus ruošia man vietą, kūną? Tas kūnas yra tobulas. Tas kūnas vaikšto tvarkingai. Dievo akivaizdoje jis yra sūnus arba dukra. Ir čia aš esu gimimo skausmuose, kad gimčiau į tą kūną toje vietoje. Jeigu aš vis dar myliu pasaulį, tai parodo man (aš nemyliu), kad ten aš kūno neturiu. Aš tik bažnyčios narys. Aš nebuvau gyvybės užuomazga iš Dievo. Aš nesu. Jis nėra mano Tėvas“.

139 Jis pasakė: „Bet jei esate be baudimo, – štai ką jūs dabar patiriate, – tada esate pavainikiai, o ne Dievo vaikai“. Ar tai ne tiesa? [Susirinkusieji sako: „Tiesa“ – Red] Ar Biblijoje taip sakoma? [„Amen“.]

Jeigu jūs negalite pakelti Dievo baudimo, kai matote, kad Raštas nori jus pataisyti, bet jūs sakote: „O, aš nenoriu šitų dalykų girdėti. Aš... aš Krikščionis. Aš darau...“. Gerai. Pirmyn. Suprantate? Tai yra vienas užtikrintas įrodymas, kad jūs nesate Dievo vaikas.

Tačiau tikras Dievo vaikas alksta ir trokšta. Kodėl? Jeigu jūsų širdyje yra kažkas, kas sako jums, kad jūs to norite ir ten yra to poreikis, tai parodo, kad ten yra kažkas, kas pulsuoja, bando jus įtraukti į tą vietą. Ten yra kūnas, kurio provaizdis čia yra šis. Kam jūs naudojate šį, tam kad pašlovintumėte velnią ir pasaulį, ir madas ir kitką? Ar jūs žvelgiate į Dangų, ten aukštai yra kažkas, ar savo gyvenimu jūs šlovinatė Dievą?

Mano Tėvo namuose yra daug buveinių; jei taip nebūtų, Aš jums būčiau pasakęs. Ir Aš einu paruošti jums vietą.

...ir vėl sugrįšiu, kad atsivesčiau jus pas Save; kad ten kur Aš esu, taip pat ir jūs būtumėte.

140 Būsimieji dalykai. Šie dalykai, kurie yra dabar, yra tik potencialas, besišaukiantis būsimųjų dalykų.

Pasimelskime.

141 Rimtai apgalvokite. Ar padarysite tai, draugai Krikščionys? Labai rimtai apgalvokite, trumpai. Pabūkime labai tylūs tik akimirka. Leiskite Šventajai Dvasiai prabilti.

Taigi, Viešpats Jėzus atsiuntė mane pas jus, sekmininkus, labai seniai. Čia yra vienas iš jūsų berniukų, kuris išaugo, kad būtų jūsų pastorius, pasakė: „Kad taip įvyko dėl tarnavimo“. Jis yra matęs kaip Viešpats Jėzus atveria aklujų akis; „padaro, – pasakė jis, – kad galvos vandenligė nuslūgsta“. Aš vis dar organizuoju išgydymo tarnavimus. Aš žinau, jog man teko melstis už daug žmonių, kurie labai stipriai sirgo. Jie buvo išgydyti. Viešpats atsakė į maldą ir išgydė ligonius. Tačiau žinote, kai kurie iš tų žmonių, kurie buvo išgydyti, jau yra mirę. Ir nesvarbu kuo sergate, jeigu esate išgydomas, jūs vis tiek turėsite mirti.

Tačiau ta siela, mano brangus broli, ta siela, mano brangi sese, kodėl tau dabar apie ją nesusimastyti? Tai yra Amžina. Jeigu tos Dievo meilės ten nėra, niekas ten netraukia, ar tu nepaprašytum Dievo: „O Dieve, užsiimk manimi iš naujo, šį vakarą. Aš myliu Tave, Viešpatie. Aš noriu Tave mylėti. Ir kažkas mano širdyje sako man, kad aš turiu gyventi arčiau Tavęs. Aš noriu ateiti, dabar pat, Viešpatie, ir tai padaryti“? Jeigu toks žmogus ar žmonės yra šiame pastate, ar šio pastato išorėje, aš prašau jūsų, kaip Kristaus tarnas, Jėzaus Kristaus Vardu, ar jūs tiesiog, su savo palenkta galva, pakelsite savo ranką Dievui ir pasakysite tik tiek: „Dieve, pritrauk mane arčiau, arčiau, brangus Dieve. Aš noriu susiderinti su viskuo, ką Tu turi Savo Žodyje“? Pakelkite rankas. Dabar būkite labai nuoširdūs. Tik susimąstykite.

142 Taigi, jie sako: „O, aš padariau šitai. Aš... aš šaukiu Dvasioje. Aš kalbėjau kalbomis. Bet, pažiūrėkite, yra kažkas, ko mano gyvenime trūksta. Aš žvelgiu į Dievo Žodžio veidrodį ir

žinau, kad ten kažkas yra. Aš einu į bažnyčią, bet aš nesu toks, koks turėčiau būti“. Suprantate? Tai parodo, kad... kažkas...

Taigi, jeigu jūs galite pažvelgti į save ir matyti, kad nesate susiderinęs su Dievo Žodžiu, ir bet jumyse nėra to kažko, kas skatina jus pakelti savo ranką, tuomet galite žinoti, kad kažkas yra negerai. Jūs turite žinoti. Ten yra... Motina anksčiau sakydavo: „Kraujo iš ropės neišspausi, nes kraujo joje nėra“. Suprantate? Pagalvokite apie tai, rimtai. Galbūt tai bus paskutinė jūsų galimybė. Trisdešimt, keturiasdešimt rankų buvo iškeltos, ši maža grupelė čia, netgi iš dvasininkų.

143 Tiesiog būkite labai pagarbūs, tik akimirką. Dabar labai gerai apgalvokite. „Brangus Dieve, galbūt šį vakarą aš būsiu užmuštas auto avarijoje. Galbūt mane išstiks širdies smūgis. Vieną iš šių rytų, galbūt man teks pakviesti daktarą ir jis ateis, ir mano pulsas bus visiškai nusilpęs; aš iškeliausiu. Aš spausiu savo skruostą prie pagalvės šaukdamas: 'O Dieve! O Dieve! O Dieve!'“. Suprantate? Ta širdis suplaks paskutinį kartą. Jūs priartėsite prie tų didelių Durų. Jūs negalėsite pro jas praeiti, jeigu nebusite atgimę iš naujo iš Dievo Dvasios. Jūs negalėsite pro jas praeiti, jeigu jumyse nebus kažko, po to, kai atgimstate iš Dievo Dvasios, alkstate ir trokštate toliau eiti su Dievu. Taip privalo būti. Suprantate? Žemėje jūs esate vaikas, žemės viduriuose, vis dar laukiate, kad gimtumėte į Dievo Karalystę, kur Jis yra išėjęs paruošti jums kitą kūną, kuris yra tobulas kūnas.

Dabar tikrai gerai pagalvokite ir kartu pasimelskime.

144 Brangus Dieve, aš žinau, kad tai yra įtraukta į Knygą, tas didis įrašas! Mes pasinėrėme į mokslą, Viešpatie, užtektinai, kad prabustumė tai realybei, jog žinotume, kad kiekvienas judesys, kurį padarome apskrieja aplink ir aplink pasaulį, tuo pačiu laiku, kai mes jį darome. Mes pasiekėme tai per televiziją. Mes suvokiame, Tėve, kad televizija pati nesukuria atvaizdo, ji tik nusiunčia vibracijas į vamzdelį, kurio dėka susidaro atvaizdas. Netgi drabužių, kuriuos vilkime, spalva, yra matoma per oro eterio bangas, tos vibracijos sklinda aplink pasaulį. Tuomet, kaip yra su mūsų seserimis su tais drabužiais, kurios taip elgiasi ir net neturi alkio; išsidažiusios veidus, kerpasi plaukus?

Tarnautojai, kurie studijuoja teologiją kokioje nors seminarijoje: “Ir priima žmogaus žodžius, kurie padaro, per savo tradicijas, padaro Dievo įsakymus žmonėms neveiksmingus, per savo tradicijas,” – sakydami, kad jie turi priklausyti bažnyčiai ir to pakanka.

O Dieve, ar jie suvokia, jog kiekvienas žodis, kurį pasakome, mokslškai įrodyta, kad yra įrašomas? Ir įrašas prasideda tada, kai mes pradėdame gyventi šioje žemėje. Jis pasibaigia, kai mes numirštame ir jis yra įdedamas į Dievo albumą, kad būtų vėl perklausytas Teisme.

Kaip mes galėsime to išvengti, Dievo pasmerkimo, jeigu tai buvo mums taip aiškiai parodyta, bet mes vis tiek tai atmetame?

O brangus Dieve, šie Žodžiai niekada nemirs. Jie visada išliks. Įrašas bus perklausytas Teismo Dieną. Tu matei tas rankas, kurios buvo iškeltos, Tėve. Tai bus būtent ten Teismo Dieną. Taip pat tai, ką galvojo jų širdis, bus ten Teismo Dieną.

145 Dabar, Tėve Dieve, aš prašau Tavęs kaip Tavo tarnas, aš meldžiu, kad Tu patrauktum nuo Savo žmonių visą neteisybę. Neteisybė: tai yra kažkas, ką mes žinome, kad turėtume daryti, bet nedarome to. Dovydas pasakė: „Jei paisau neteisybę savo širdyje, tai Viešpats neišgirs mano maldu“. Aš meldžiu, Dieve, kad Tu pašalintum mūsų neteisybę, nes Žodis yra Tavo veidrodis, kuris parodo mums, kiek mums trūksta iki buvimo Karaliaus sūnumis ir dukterimis. Tėve, aš meldžiu, kad Tu tai padarytum šį vakarą.

146 Ir padaryk tai aukuru, nes prie aukuro yra daug žmonių. Ir padaryk tai aukuru ten, kur jų kėdė, kur jie sėdi, paversk jų širdį aukuru. Tegul pasaulis paliks kiekvieną brolių, sesė čia esančius. Ir ta maža Gyvybės užuomazga, Dievo genas apie kurį mes neseniai kalbėjome, tas atributas, kuris nusileido iš Dievo ir pasireiškė čia tam, kad pagerbtų ir pašlovintų Dievą. Dieve, išvesk iš jo pasaulį.

147 Už kitus aš negaliu melstis, Viešpatie, nes „ta liga yra mirčiai,“ – ir juose ten nėra nieko, kas paskatintų juos išjudėti. Bet tie, kurie gali pajudėti ir žinoti, kad tie dalykai yra neteisingi, apvalyk jų širdis ir jų sielas, šį vakarą, Tėve. Ir tegul jie bus pripildyti Tavo Šventąja Dvasia, vaikščios Tavo Šviesoje.

148 Palaimink šį brangų, jauną, sveiką, stipriai atrodantį pastorių čia, Viešpatie. Šį jauną vyrą, kurį paveikė tai, kaip jis pasakė, ką jis pamatė Tave darant. Šis puikus jaunas vyras, o Dieve, uždek jo sielą ugnimi. Suteik tai, Viešpatie. Tegul jis bus tikras ganytojas, nuolatos, visą laiką, kad maitintų kaimenę, kurios prižiūrėtoju Šventoji Dvasia jį padarė. Suteik tai, Viešpatie. Tegul jis nepasuks nei į dešinę, nei į kairę, jokių religinių kelių, niekuo kitu tik tyru Dievo Žodžiu išėjusiu iš jo burnos ir tik Tuo. Palaimink jį, Dieve, jį ir jo mylimuosius, ir jo nedidelę bažnyčią šioje vietoje. Pasilik su jais visais, Tėve.

149 Aš pavedu tai Tau, Tėve. Sėkla buvo pasėta. Tegul tai kris ant sėklos, kuri buvo paskirta Gyvenimui ir išaugs sėkmingai, stiprūs Krikščionys šiame susirinkime čia, ir kituose susirinkimuose iš kurių jie atvyko. Suteik tai, Viešpatie. Aš pavedu tai Tau Jėzaus Kristaus Vardu, Dievo Sūnaus.

Ir, Tėve: „Jis buvo sužeistas už mūsų nusižengimus, sumuštas už mūsų neteisybes; bausmė dėl mūsų ramybės buvo ant Jo; ir Jo rėžiais mes esame išgydyti“.

150 Prieš kelias akimirkas aš pamačiau pro duris einančią moterį, vargšė, nervinga moteris. Ir, o Dieve, jos šeimoje, kokie didingi dalykai buvo padaryti, kaip Tu Save išreiškei! Aš meldžiu, Dieve, už šią moterį. Pašalink tą visą praeitį iš gyvenimo, Viešpatie ir išgydyk ją šį vakarą. Ar Tu padarysi tai, Viešpatie? Priimk Ją pas Save.

151 Matau tai, čia sėdinčius mažus vaikus, Viešpatie, kuriems reikia išgydymo, kitus. Aš meldžiu, kad Tu išgydytum juos, Tėve. Suteik tai. Tegul ateis Tavo didi išgydymo jėga ir išgydys mus, tiek mūsų sielą, tiek kūną.

152 O dabar jūs, kurie esate šioje bažnyčioje ar iš išorės, kuriems reikia išgydymo, Aš noriu, kad jūs pakeltumėte ranką, pasakytumėte: „Man reikia išgydymo, broli Branhamai“. Atrodo, kad visiems jo reikia. Gerai. Ar jūs patikėsite, kad aš esu Kristus tarnas? Pasakykite: „Amen“. [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Dabar aš noriu, kad jūs uždėtumėte rankas

vieni ant kitų. Tiesiog uždėkite rankas vieni ant kitų. Jūs pakėlėte savo rankas, esantieji viduje ir lauke, jūs pakėlėte rankas, nes esate tikintieji Dievu.

Jėzus Kristus pasakė, Jo paskutinis įgaliojimas Bažnyčiai: „Eikite į visą pasaulį ir pamokslaukite Evangeliją kiekvienam sutvėrimui. Tas, kuris tiki... Tas, kuris tiki ir yra pakrikštytas, bus išgelbėtas. Tas, kuris netiki bus pasmerktas. Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki; Mano Vardu jie išvarinės velnius; jie kalbės naujomis kalbomis; jie ims gyvates; ir jeigu jie išgers ką nors mirtino, tai jiems nekenks; bet...ir jei jie dės rankas ant ligonių, ir šie pasveiks“. Taigi, Jėzus tai pasakė. Nepamirškite, Jis tai pasakė. Taip turi būti. Jis nebūtų to pasakęs, jeigu nebūtų buvę tokių, kurie galės priimti šį Žodį.

Tiesiog kaip Marijos iščios galėjo priimti gyvybės užuomazgą: „Mergelė taps nėsčia“. Kaip palmė galėjo būti sukurta, ažuolas ant kalvos, Jo Žodis tai padarė.

Jo Žodį jūsų širdis gali priimti dabar pat. „Aš esu tikintysis, Viešpatie. Šis vyras ar moteris ant kurio esu uždėjęs rankas, jie kenčia. Aš nesimeldžiu už save. Nes jie meldžiasi už mane. Aš meldžiu už ją, už jį. Ir, o Dieve, išgydyk jį, išgydyk ją. Ir aš esu tikintysis, ir dabar mes esame susirinkę. Mes neseniai buvome mokomi, kad mes buvome su Kristumi, kai Jis vaikščiojo žemėje, nes mes esame Jo Žodžio dalis. Mes kentėjome su Juo. Mes kraujavome su Juo. Mes numirėmė su Juo. Mes buvome palaidoti su Juo. Mes esame prisikėlę su Juo ir mes sėdime kartu Dangiškoje vietoje Kristuje Jėzuje. Čia, mūsų tarpe sėdi didis Karalius ir aš esu šio Karaliaus sūnus arba duktė. Ir mano ranka uždėta ant Karaliaus sūnaus arba duktės, kurie meldžiasi už mane, o aš meldžiuosi už juos. Dabar, Viešpatie, atsakyk į mano maldą ir išgydyk šį Dievo sūnų arba šią Dievo dukrą“.

Kartu, pasimelskime dabar vienas už kitą.

153 Viešpatie Jėzau, mes nuolankiai ateiname išpažindami savo klaidas. Mes ateiname išpažindami, kad esame verti ligos ir mirties, ir liūdesio, tačiau mes priimame Tavo permaldavimą už mūsų nuodėmes ir mūsų ligas. Ir šį vakarą šie Dievo sūnūs ir dukros, kurie čia sėdi, girdėjo pataisantį Dievo Žodį, ir jie iškėlė rankas, ir nori artimesnio vaikščiojimo. Dabar jie yra uždėję rankas vienas ant kito, nes jie tiki, kad Tavo Žodis yra teišus. Jie tiki, kad mes dabar esame prisikėlę su Kristumi, sėdime Dangiškoje vietoje su Juo. Jų rankos uždėtos vienas ant kito, meldžiasi vienas už kitą.

Tu pasakei: „Tikėjimo malda išgelbės sergantį, ir Dievas jį pakels; ir jeigu jis padaręs nuodėmių, jos bus jam atleistos. Išpažinkite vienas kitam savo kaltes ir melskitės vienas už kitą, kad būtumėte išgydyti. Daug naudos duoda veiksminga karšta teišiojo malda“. O Amžinasis Dieve, išgirsk Savo tarnų maldą.

O dabar, taip pat parašyta: „Jei tauta, kuri vadinasi mano Vardu, susirinks kartu ir melsis, tada aš išgirsiu iš dangaus...“. O Dieve, išgirsk Savo vaikų maldą šį vakarą, iš Dangaus. Atsiųsk Šventąją Dvasią šiai auditorijai kaip besiveržiantį galingą vėją. Ir mes atvedame šiuos žmones į Dievo akivaizdą.

154 Šėtone, tu esi nugalėtas. Tu esi nugalėta būtybė. Jėzus Kristus nugalėjo tave Kalvarijoje. Tu neturi jokios jėgos. Tu esi melagis. Mes atidengiame tavo ranką šį vakarą.

Jėzaus Kristaus Vardu išeišk iš šių žmonių čia, tu liga ir negalia. Ir tegul jie išeis laisvi, Jėzaus Kristaus Vardu, Dievo Sūnaus.

155 Aleliuja! Pajauskite Dievo šlovę! Pajauskite kaip į jūsų maldą yra atsakyta. Ar jūs tikite, kad Dievas atsakė šalia jūsų sėdinčiam žmogui? Kas iš jūsų tuo tiki? Iškelkite savo rankas. [Susirinkusieji džiūgauja.] Štai taip. O, nuostabu!

Aš myliu Jį, Aš...

Dabar laikykite rankas iškeltas, sugiedokime tai Jam, visomis savo širdimis.

Nes Jis pirmas pamilo...

Ar jūs tikrai tai turite omenyje, iš visos širdies?

156 Kas iš jūsų jaučia, kad Dievas jau atleido visas jūsų neteisybes, dalykus, kuriuos padarėte? „Ir nuo šio vakaro, o Dievo Avinėli, aš pažadu gyventi dorai. Aš vaikščiosiu gerbdamas tą Vardą, kuriuo esu vadinamas, Krikščionio, tokio gyvenimo, kuris yra kaip Kristaus. Aš iškelsiu rankas, Dieve. Aš iš naujo pašvenčiu save Tau, šį vakarą. Aš vaikščiosiu Šviesoje“. Amen.

*Mes vaikščiosime Šviesoje, gražioje Šviesoje
Ji pasirodo, kur malonės rasos lašai skaisčiai žiba
Šviesk visur aplink mus, dieną ir naktį
Jėzus – pasaulio Šviesa
Mes vaikščiosime Šviesoje, Tai tokia graži Šviesa
Ji pasirodo, kur rasos lašai...*

Kur Jis yra išėjęs mums paruošti vietas.

*Šviesk visur aplink mus, dieną ir naktį
Jėzus – pasaulio Šviesa
Ateikite, visi jūs Šviesos šventieji, paskelbkite
Jėzus – pasaulio Šviesa
Tiesa ir malonė yra Jo Varde
Jėzus – pasaulio Šviesa*

Ką mes tuomet darysime?

*Mes vaikščiosime Šviesoje, tokioje gražioje Šviesoje
Ji pasirodo, kur malonės rasos lašai skaisčiai žiba
Šviesk visur aplink mus, dieną ir naktį
Jėzus – pasaulio Šviesa*

O, ar jūs nesijaučiate lyg būtumėte visiškai apvalytas, ar tai geras jausmas? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] O, tai bent! Paspauskime rankas, kol giedosime dar kartą.

*Mes vaikščiosime Šviesoje, tokioje gražioje Šviesoje
Ji pasirodo, kur... (Telaimina tave Dievas, broli) ...lašai skaisčiai žiba;*

*Šviesk visur aplink mus, dieną ir naktį
Jėzus – pasaulio Šviesa*

Tiesiog užmerkime savo akis ir suniūniuokime tai. [Brolis Branhamas ir susirinkusieji pradeda niūniuoti Jėzus pasaulio Šviesa– Red.] Mes elgiamės kaip vaikai. Mes esame vaikai.

*O, tai tokia graži Šviesa
Ji pasirodo, kur malonės rasos lašai skaisčiai žiba
Šviesk visur aplink mus, dieną ir naktį
Jėzus – pasaulio Šviesa*

Ar jūs mylite Jį? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.]

*Mano tikėjimas žvelgia į Tave
Tu, Kalvarijos Avinėli*

Tiesiog užmerkite akis ir sugiedokite tai. Garbinkite Dvasioje.

*Dangiškasis Gelbėtojai
Dabar išgirsk mane, kol meldžiuos
Patrauk visas mano nuodėmes
O, leisk man nuo šios dienos
Būti pilnai Tavo
Kol žengiu tamsiu gyvenimo labirintu
Ir aplink mane sklinda liūdesys
O, Tu būk mano Vedlys
Liepk tamsai virsti diena
Patrauk liūdesio baimes
Ir niekada neleisk man nuklysti
Nuo Tavęs į šalį*

157 Tai bent! Aš žinau, kad esu tik senamadiškas žmogelis. Man patinka... Aš manau, kad tai pralenkia visas tas naujas, „kapotas“, šokių muziką, rokenrolą pamėgdžiojančias, milijonu myliu skirtumu. Tie seni poetai, kurie parašė tas giesmes, Šventoji Dvasia paliesdavo tą plunksną, pradėdavo rašyti. O, tai bent! Aš prisimenu Edį Peronetą ir visus kitus; didingi! Fani Krosbi:

*Nepraeik pro mane, o švelnus Gelbėtojai
Išgirsk mano nuolankų šauksmą*

158 Vieną kartą jie norėjo ją papirkti. Ji ne... ji nepasielgė taip kaip sekmininkų Elvis Preslis, ji nepardavė pirmagimystės už daugybę „Kadilakų“. Ji... Atėjo pas ją ir norėjo, kad ji parašytų... parašytų pasaulietiškus dainų. Ji pasakė: „Aš už nieką to nepadaryčiau“.

Pasakė: „Na, tu esi akla. Kai pateksi į Dangų, kaip tu Jį pažinsi?“

Ji vos tik apsisuko, įkvėpimas atėjo, todėl ji pasakė:

*Aš pažinsiu Jį, aš pažinsiu Jį
Ir atpirktas šalia Jo aš stovėsiu
Aš pažinsiu Jį, aš pažinsiu Jį (Kaip?)
Iš vynių žymių Jo...*

Priešingu atveju: „Jeigu Jo negalėsiu matyti, aš paimsiu Jo ranką“.

*Aš pažinsiu Jį, aš pažinsiu Jį
Ir atpirktas šalia Jo aš stovėsiu
Aš pažinsiu Jį, aš pažinsiu Jį
Iš vynių žymių Jo rankose*

159 Ar tai neskatina jūsų Jį mylėti? Išėjo paruošti mums vietos! „Ir jei einu ir paruošiu jums vietą, vėl ateisiu ir pasiimsiu jus pas Save“.

160 Vaikeliai, dabar esantys gimdymo skausmuose, iš... pakluskite Dievo įsakymams. Ir pastoriau čia esantis, jeigu nei vienas iš šių nebuvo pakrikštytas, vanduo bus paruoštas. Ir... ir bažnyčios narystė ar ką tik norėsite atlikti, kas tai bebūtų, padarykite tai. Jeigu dar nepriėmėte krikšto, Šventosios Dvasios, tai yra šis vakaras, kada galite ją priimti. Ar jūs tikite tuo? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.]

161 „O, – pasakysite jūs, – broli Branhamai, jau vėlu. Tu per ilgai pamokslavai“.

Paulius pamokslavo visą naktį, vieną naktį, tokią pačią Žinią. Ir mažas... Jaunuolis nukrito nuo pertvaros ir užsimušė. O Paulius buvo toks pateptas tos pačios Žinios, paguldė savo kūną ant jo ir gyvybė vėl į jį sugrįžo. Jis tebėra: „Jėzus Kristus tas pats vakar, šiandien ir per amžius“.

Ar jūs mylite Jį? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Tiesiog dar kartą su iškeltomis rankomis: „Aš myliu Jį. Aš myliu Jį“.

Kur pianistas? Štai kur, jeigu gali, sese, ar kas iš jūsų gali. Duok mums bent akordą, jeigu gali.

Kas iš jūsų Jį myli? Pakelkite rankas. Pasakykite: „Aš tikrai Jį myliu. Aš tiesiog myliu Jį visa... visa širdimi. Aš myliu Jį“.

162 Dabar tiesiog sugiedokime tai Dievo šlovei. Taigi, mūsų akys užmerktos, mūsų rankos iškeltos į Dangų: „Aš myliu Jį. Aš myliu Jį“. Mes garbiname. Kai tu taip pamokslauji ir įpjauni, ir plėšai, ir trauki štai taip, štai yra kaip balzamas, kurį išlieja Dievas, tiesiog išgydo. „Gileade yra Balzamas sielai“. Sugiedokime tai dabar. Duokite mums akordą.

*Aš myliu Jį, aš myliu Jį
Nes Jis pirmas mane pamilo
Ir sumokėjo už mano išgelbėjimą
Ant Kalvarijos medžio*

163 Ir jeigu: „Iš to visi žinos, kad esate Mano mokiniai, jei turėsite vienas kitam meilės“. Tai tiesa. Jeigu mes negalime mylėti vienas kito, kuriuos matome, kaip mes ketiname mylėti Dievą, Kurio negalime matyti?

Aš myliu Jį

164 [Brolis Branhamas kalbasi su broliu ant pakylės – Red.] Telaimina jus Dievas. [Brolis sako: „Būti čia šį vakarą yra tikra garbė iš Dangaus“.] Ačiū tau, broli. [„Iš tiesų labai puiku“.] Taigi, aš manau, kad bažnyčia, kiekvienas buvo sustiprintas. O jūs? [„Taip. Tikrai“.] Telaimina tave Dievas, broli Buni. Aš perduodu susirinkimą tau. Telaimina jus Dievas.

Pamokslas išverstas: 09-11-2019

[garsintas pamokslas: <https://youtu.be/iLoppgSz36Q>